

கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

“எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்”—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி கக.] ரௌத்திரி-ஸ்ரீதை-மீ [பகுதி ஈ.
Vol. XI. January—February—1921. No. 3.

உள்ளுறை.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியருரை:—	புரீமத். T. N. அப்பனையங்கார்	எங்
ஒரு வாழ்த்து:—	ஆர். ஆர். குணரத்னம்	எஅ
கூட்டுறவுமுறை வரலாறும் அதனைவளர்க்கும் முறையும்:—	ஊ. சர். வேங்கடராமையர்	எக
அன்பு:—	ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை	அரு
அன்பு:—	சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்	அக
மதிப்புரை:—	பத்திராதிபர்	க0உ
வாழ்க்கைப்பாட்டு:—புரீமத். ஆர். ஆர். குணரத்னம்		க0ங்
அகராதிநிகண்டு:—	பத்திராதிபர்	

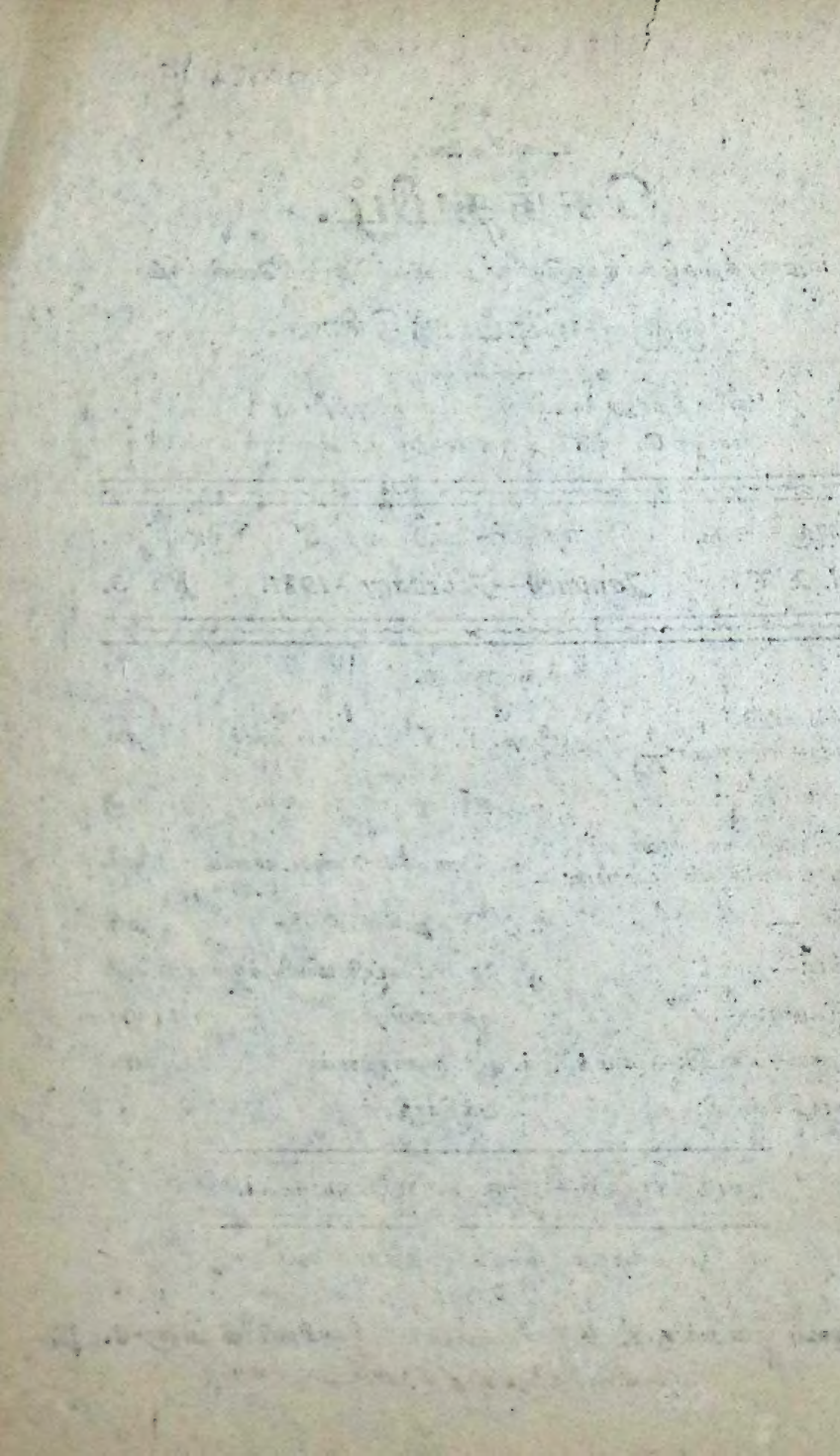
பத்திராதிபர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்
பதிப்பு.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.]

[தனிப்பிரதி அரை-8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

௨
கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி கக.] ரௌத்திரி-ஸ்ரீ தை-மீ [பகுதி ௩.
Vol. XLX. January—February—1921. No. 3.

புற:

தொல்காப்பிய உரையாசிரியருரை.

தொல்காப்பிய உரைகளுள்ளே உரையாசிரியருரையென்று வழக்குப் பெறுவது இளம்பூரணவடிகளா விபற்றப்பெற்றதாகும். உரையாசிரியரும் இளம்பூரணரும் ஒருவரேயாவரென்பது சிலப்பதிகார அடியார்க்குநல்லாருரையில் “உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணவடிகள்” என வருவதனாற் றெளியப்பட்டது.

உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணரே தொல்காப்பியத்துக்கு ஆசிரியர் கருத்துக்கிணங்க முதன்முதல் உண்மைப்பொருள் எண்டோராவார். கற் றோர்பலராலும் மிகுதியும் போற்றற்குரியதாய் இக்காலத்துவழங்கும் சேனாவரையருரைக்கு இவ்வரையாசிரியருரையே வழிகாட்டியாக அமைந் தது. சேனாவரையர் தம் உரையிற் பலவிடங்களில் உரையாசிரியரைக் குறித்துள்ளார். சிற்சிலவிடங்களில் சேனாவரையர், நச்சினர்க்கினியர், நன்னாலுரைசாரர் முதலியோர் தம் சொள்கைகளை வலியுறுத்த உரையா சிரியருரைப்பகுதிகளைச் சான்றுகாட்டுவது முண்டு. இவ்வரையே தொல் காப்பியநூலுக்குத் தொன்றுதொட்டுவழங்கிவந்த உரைகளில் ஆசிரியர் கருத்தொடுபட்ட உண்மையுரையென்று சான்றோர்பலரானும் போற்றப் பட்டுவந்தது. இவ்விஷயம் அவ்வரையின் பழையவுட்டுச்சுவடிகளின் இறுதியில் “உண்மைப்பொருளும் உதாரணமும் முடிந்தது” என்று எழுதியிருத்தல்கொண்டு அறியலாவது. சேனாவரையர்கருத்து மிகுதே

யாமென்பது அவர் தம் உரையின்கண் உரையாசிரியருரைப்பிரதியில் ஓரோவழிக்காணப்படும் குற்றங்களின்பொருந்தாமையாட்டி “ஆசிரியர் (தொல்காப்பியனார்)க் கது கருத்தன்மையின் உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்றென்க” எனக் கூறுவதா லறியக்கிடக்கிறது. இன்னும் இவ்வுரையின் அருமைபெருமைகளை நன்குபரிசீலனைபண்ணி வெளிப்படுத்த முன்னோர்மொழிகள் பொன்னேபோற் போற்றற் குரியனவாயுளவாகலின் அவற்றையும் சிமே தருகின்றேன்.

“இப்பெரியோர் (இளம்பூரணர்) பழையதமிழிலக்கணநூலாகிய தொல்காப்பியத்துக்கு முதன்பு தல் உரையிட்ட ஆதியுரைகாரர். ஆதியுரையாளர் என்பதுபற்றியே உரையாசிரியரென்னும் பொதுப்பெயரே இவர்க்குரிய நிறப்புப்பெயராக வழங்குவதாயிற்று. பிறர்நுழைந்து காணமுடியாவண்ணம் இருண்டிகிடந்த தொல்காப்பியமென்னும் சரக்கறையுள் தம்மறிவென்னும் அபியாவிளக்கைக்கொண்டுருவி அங்கே குறிக்கப்பட்டிருந்த அரதனக்குவியல்களை உலகிற்கு முதலிற்காட்டிய பெருந்தகையார் இவரே. இவர்க்குப்பின்வந்த உரைகாரரது செய்கையெல்லாம் தொல்காப்பியச்சரக்கறையுள் இவ்வுடிகள் ஏற்றிவைத்திருந்த அபியாவிளக்கினுதவியால் அங்கிருந்த அரதனக்குவியல்களைக்கண்டு வியந்ததும் அவ்வரும்பெற்றப்பொருள்களை மாசுநீக்கித் தூசிபடியாவண்ணம் சுத்தஞ்செய்து வைத்ததுமேயாகும்” (செந்தமிழ், தொகுதி 4 பக்கம் 116).

இங்ஙனம் உரைகாரர்களுள் மிகுந்தநிறப்புப்பெறுதற் குரியவராய், நன்குமதிப்புடனெண்ணப்படும் இளம்பூரணவடிகளுரை இப்பொழுது தொல்காப்பிய முழுமைக்கு முன்னது. அதன் எழுத்ததிகாரப்பகுதியே அச்சுப்புத்தகமாக அமைந்துள்ளது. பொருளதிகாரத்திற் சிலபகுதிகள் இப்போது அச்சிடப்பட்டுவந்தல் காணப்படுகிறது. அங்ஙனமே சொல்லதிகாரவுரையும் அச்சியிற்றி வெளியிடப்பெறுவதாயின் அப்பேற்றிற் குத் தமிழகமுழுவதும் நன்றியறிதற்கடப்பாடுடையதாகும்.

இதறிந்க; அல்வுரைமுழுதும் இப்பொழுது நமக்குக் கிடைத்த நிலையில் உரையாசிரியருரைத்த உண்மைப்பொருள்கள் சிற்சில மாறுதல்களுக்கு உட்பட்டிருத்தல் தேறப்படும். அம்மாறுதல்களிற் சில இங்கே குறிக்கப்படுகின்றன.

“தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற்

ரோன்முது கடவுட் பின்னர்மேய

வரைத்தா முருவிப் பொருப்பிற் பொருந்.”

என்னும் மதுரைக்காஞ்சியடிகளி னுரையில் நச்சினார்க்கினியர் “இரா வணன் (தென்றிசை) ஆளுதல் பாயிரச்சூத்திரத்து உரையாசிரியர் கூறிய உரையானுமுணர்க” எனக் கூறினமை யாவரும் நன்கறிந்தது. இவ்விஷயம் அச்சிட்ட எழுத்ததிகார இளம்பூரணருரையி லில்லை.

அடியார்க்குநல்லார், சிலப்பதிகாரத்தில் “நெடியோன் குன்றமும் தொடியோன் பௌவமும்” என்பதன் உரையிலே, குமரியாறு கடல் கொண்ட செய்தி, “எற்றாற் பெறுதுமெனின், நக்கீருரைத்த இறையனார் பொருளுரையானும் உரையாசிரியாகிய இளம்பூரணவடிகள் முகவுரையானும் பெறுதும் எனக் கூறியுள்ளார். இப்பகுதியும் இளம்பூரண ருரையில் யாண்டுங் காணப்படவில்லை.

தொல்காப்பியப் பாயிரத்தின்கண்ணே ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் பதவுரைகூறிமுடித்து “இப்பாயிரமுந் செய்யுளாகலின் இங்ஙனம் மாட்டுறுப்புநிகழக் கூறினார். இதற் கிங்ஙனங் கண்ணழித்தல் உரையா சிரியர்க்குங் கருத்தென்பது அவருரையா னுணர்க” என்றுகூறி, மேலும், “இனி இவ்வாறன்றிப் பிறவாறு கண்ணழிவுகூறுவாரு முளராலெனின்”, எனத் தோற்றுவாய்செய்து காரணங்காட்டி, முடிவில், “அது பொரு ளன்மையுணர்க” என்றுரைத்தார். பாயிரச்சூத்திரத்தின் இளம்பூரண ருரையில் நச்சினார்க்கினியர் கூறியவாறு கண்ணழிவு கூறப்படவில்லை. ஆனால் அவர் எடுத்துக்காணந்த இரண்டாவது கொள்கையே ஆண்டுக் காணப்பெறுவது.

நான்மரபு “மேய்யோ டியையினும் என்னும் சூத்திரவுரையில் ‘விளங்காய்திரட்டினூரில்லைக் களங்கனியைக் காரொனச்செய்தாருமில்’ என் பதே காட்டினார் உரையாசிரியரும்” என்று நச்சினார்க்கினியர் சுட்டின இப்பகுதியும் இளம்பூரணத்திலில்லை.

ஆகவே, இங்ஙனமாகிய மாறுதல்களைக்கொண்டு இப்பொழுது நமக் குக் கிடைத்துள்ள எழுத்ததிகார இளம்பூரணருரை உரையாசிரியருரை யன்றென வொருதலையாகத்துணிகல்கடுமோ வென்றாராயப்புக்கவிடத்து அது சிறிதும் இயலாததென்றே முடிகிறது.

துன்மாபு “ருமல” என்ற முதற்குறிப்புடைய சூத்திரத்தில், நச்சினுர்க்கினியர், உரையாசிரியருரையுள் உரிஞ்யாது பொருந்யாது, திரும்யாது, தேவ்யாது, என இருமொழிக்கண்வருவன உதகரிக்கப் பட்டமையைக் காரணங்காட்டிப் பொருந்தாதெனவிளக்கினர். இளம்பூரணருரையில் இப்பகுதி குறிப்பிடப்படாமையே காணப்படுகிறது.

மொழிமாபு, “குறுமையு நெடுமையும்” என்னும் சூத்திரவுரையில், அவர், “இனி உரையாசிரியர் புகர் புகழ் எனக் குறிவினைக்கீழ் ரகார முகாரங்கள் வந்த தொடர்மொழிகளெல்லாம் தார் தாழ் என்றற்போல ஓசையொத்து நெட்டெழுத்தின்தன்மையவாம் என்ற” ரெனக் காட்டியது இளம்பூரணருரையிலுமுள்ளது.

புள்ளிமயங்கியல், “இலமென்கிளவிக்கு” என்னும் சூத்திரத்தில் “இதனை இலத்தாற்பற்றப்பட்ட புலவரென வேற்றுமையென்றாரா லுரையாசிரிய” என்று குறித்திருப்பதும் இளம்பூரணருரையில் மாறுதலின்றிக் காணப்படுகிறது.

இங்ஙனமே மற்றஞ் சிலவிடங்களிலும் நச்சினுர்க்கினியரால் உரையாசிரியருரையென்று காட்டப்பட்ட பகுதிகள் அச்சிட்ட இளம்பூரணருரையிலமைந்துள்ளன,

ஆதலின் இவற்றையெல்லாங்கொண்டு நோக்குமிடத்து உரையாசிரியருரையும் இளம்பூரணருரையும் ஒன்றையாமென்று விளக்கமுறுவதுடன் உரையாசிரியருரையானது ஏடுமுதுவோராலும் பிறராலும் செய்யப்பட்ட பலமாறுதல்களாகிய கூட்டல் கழித்தல்களுக்குட்பட்டதென்றுங் கொள்ளக்கிடக்கிறது.

இக்கூறிய வேறுபாடுகளெல்லாம், அடியார்க்குநல்லார், நச்சினுர்க்கினியர் இவர்களுக்கும் நமக்கும் இடைப்பட்ட காலவரையறைக்குட்பட்டனவாகும். இனிச் சொல்லதிகார வரையாசிரியருரையின்கண்ணே ஆசிரியர் சேலுவரையர்காலந்துக்குமுன்னும் பற்பல வழு உக்கள் இடம்பெற்றிருந்தன வென்பது ஆராய்ந்தறிப்பிடும்.

சேலுவரையர் உரையாசிரியருரைப்பிரதியிற் பிறரால் நேர்ந்த பல வகைவழுஉக்களையும் முன்னொடுபென்மலைதல் முதலிய காரணங்களால் ஆய்ந்தறித்து அவற்றின் பொருந்தாமை நன்குவிளக்கி “அவர்க்குது

கருத்தன்று” என்றும் “அவ்வுரை போலியுரை” என்றும் அவை இடைச் செருகல் என்ற கருத்தினையே யுட்கொண்டு பலவிடங்களிலும் எழுதிச் செல்வர்.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் “உயர்திணை என்மனார்” என்னுஞ் சூத்திரத்துச் சேனாவரையருரையி லிக்கருத்து நன்கு வெளியாதல் காண்க. அதனைத் ‘தொல்காப்பியக் கல்லாடருரை’ என்ற ஆராய்ச்சியில் எடுத்துக் காட்டினேன். அது நிற்க. அச்சூத்திரத்திலேயே “இன் சாரியை வேற்றுமையுருபற்றியும் பற்றாதும் நிற்குமென் றுரையாசிரிய ரிரண்டாவது விரித்தா”ரென்று எடுத்துக்கொண்டு “செலவினும் வர வினும் தரவினும்” என்புழியும் பிறுண்டும் உரையாசிரிய ருண்மைப் பொருள்கூறியிருப்பதனைக்கொண்டு “அ வ ர் க க் க து கருத்தன்”றென்று நிரூபித்துள்ளார். அவர்க்கது கருத்தன்றென்று கூறினால் அஃதிலைச் செருகலான பிறர்கருத்தென்பது சொல்லாமையே அமையும். அங்ஙன மின்றி முன்னொடுபின்முரணுமாறு உரையாசிரியர் பொருளுரைத்தா ரென்பதே சேனாவரையர்கருத்தாகுமா? அஃ தவர்கருத்தாயின் “ஆடுவறி சொல்” எ ன் னு ஞ் சூத்திரவுரையினும் பிறவிடங்களிலும் அவருரையி னையேகொண்டு தமதுகொள்கையை வலியுறுத்தல் யாது பயனுடைத் தாம்? அன்றியும், அவர், உரையாசிரியர் துணுகிய வுணர்வுடையரென்பது தோன்ற “மாணக்கர்க் கறிவுபெருக்கல்வேண்டி உய்த்துரைவைத்துச் செல்லுத லவர்க்கியல்பென்க” என்று கூறியிருப்பதும் பொருளில்லாத பொய்யுரையாகுமா?

இங்ஙனமே “செப்பும்வினுவும்” என்பது முதலாகப் பல சூத்திரங் களிலும் சேனாவரையர் ‘அவ்வுரை போலியுரை’ என்று கூறுவதை முன் னும்பின்னும்கொண்டு உற்றுநோக்கின், அவர் அவ்வழுஉக்களையெல்லாம் அறியாதார் இடைச்செருகியனவாகக் கொண்டாரென்பதே இ னி து ளி னங் கும். இங்ஙனமே மேலும் நோக்கிக்கொள்க. அவற்றையெல்லாம் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இது காற்றுங் கூறியவற்றால், உரையாசிரியரும் இளம்பூரணரும் ஒரு வரேயாவரென்பதும் “அறிதற்கரிதாகிய தொல்காப்பியக்கலைத் தம் மதிவலிகொண்டு கடைந்து முதன்முதல் இலக்கவைமுதமளித்த பெரியோ”ராகிய இளம்பூரணருரை மிகுந்தசிறப்புடன் போற்றத்தகு வ

தென்பதும், அதன்கண்ணே அறிபாதார் சிலர் தமக்குத்தோன்றியவாறு புகுத்தெழுதிய வழக்கங்கள் பல முற்காலத்தும் பிற்காலத்தும் இடம் பெற்றன என்பதும், பிறவும் நன்குவிளங்கும்.

இவையெல்லா மிங்னமா தலை முற்றிலும் மறைக்கப் புகுந்தாராய்ச் செந்தமிழ்த்தொகுதி 18, பக்கம் ௪௦௫-ல் “இலக்கணவுரைபோன்ற விசேஷ நூல்களில் (Technical works) இடைச்செருகல் உளதாதல் மிகவும் அரிதாம்” என் றெழுதினாரு முளர். இலக்கண நூலாகிய நம்பி யகப்பொருளின்கண்ணே தஞ்சைவாணன்கோவைச்செய்யுட்கள் இடைப் புகுந்ததும், இறையனார்களவியலுரையில் சரித்திரவாராய்ச்சியிற் புகு வாரை இடர்ப்படுப்பனவாய சில பிற்காலச்செய்யுட்கள் சேர்க்கப்பெற் றிருத்தலும் அறிபத்தக்கன.

இவையெல்லாவே உரையாசிரியருரையின்கண்ணும் இடைச்செருக ளுண்டென்பதும், அவ்வுரையாசிரியருரையில் நன்மதிப்புடைய சேனா வரையர் போலியுரையென்று காட்டிப் பகுதிகள் சேனாவரையர்கருத்தால் உரையாசிரியருரை யல்லவென்பதும் நன்கறியலாகும்.

T. N. அப்பனையங்கார்.

மதுரை.

வாழ்த்து.

தெனியு மினிமை மிக்குத் தீர்க்கவை யூறுஞ் செஞ்சொற் பானலம் கலந்த போதம் பாடி “செந்தமிழ்” பல்லாண்டு மேனலம் புரக்க வாழ்த்து விழுமிய புகழ்கொண் டோங்கி மாநிலத் தவர்க்குக் காட்சி வழங்குக நெற்து மன்னோ!

ஆர். ஆர் குணரத்தம் B. A.

கூட்டுறவுமுறையின்வரலாறும்

அதனைவளர்க்கும் முறையும்.

(எக-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

6. பலவகைச்சங்கங்களும், சங்கங்களின்சங்கங்களும்.

இதுவரையிற் கூறியதுகொண்டு இந்தியா, ஜர்மனி, இங்கிலாந்து என்ற மூன்றுதேசங்களிலும் இந்தக்கூட்டுறவுஇயக்கம் எப்படித் தோன்றிப் பரவிவருகின்றது என்பதும், அவற்றுள்ளும் பிற்கூறிய இரண்டு தேசங்களுமே உலகமுழுவதுக்கும் இந்த இயக்கத்திற்கு வழிகாட்டியாக இருக்கின்றன என்பதும், இந்த இயக்கத்தைக் கைக்கொண்டால் அது, பலவழிகளிலும் ஏழை ஜனங்களுக்குப் பேருதவிபுரிந்துவரும் என்பதும், 'உலகத்தில் நியாயமில்லை; நமக்குநியாயங்கிடைக்காது' என்று நம்பியிருந்த பாமாஜனசமூகத்தார் தங்களது ஜீவாதாரஉரிமையை நிலைநிறுத்தி நியாயத்தைப்பெற இதனை ஒருசாதனமாகக் கண்டுபிடித்தனர் என்பதும், பிறவும் ஒருசிறிது விளங்கும். இனி, இந்த இயக்கத்தைப் பற்றி ஆராயவிரும்புவோர் 'கூட்டுறவுமுறை என்றால் என்ன? கூட்டுறவு மளிகை, கூட்டுறவுப்பொக்கிஷசாலை, கூட்டுறவுத்தொழிற்சாலை என்றவற்றிற்கும் தனித்து நடத்தப்படும் மளிகை, பொக்கிஷசாலை, தொழிற்சாலை என்றவற்றிற்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?' என்ற வினாக்களுக்குச் சரியானவிடையை அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இந்த இயக்கமோ மனிதர்களுக்கு இயற்கையான சகோதரப்பான்மையை வளர்ப்பது; எவரையும் வேண்டிக்கொள்வதேதவிரக் கட்டாயப்படுத்துவதன்று; சாந்தமாகவே தொழிலைநடத்திவருவது; பல ஏழைகளும் ஒன்றுசேர்ந்து பொருளாளர்களால்வரும் கஷ்டத்தைத் தடுத்தாக் கொள்ளமுயல்வது; பிறரைத் துன்புறுத்தக்கூடும் பலசாலிகள்கூட்டம் போலாகாமல் தங்களைத் தாங்களே காத்துக்கொள்ளப் பல ஏழைகள் ஒன்றுசேர்ந்து தொழில்செய்வது; ஒருவருடைய அல்லது ஒரு கூட்டத் தாருடைய லாபத்தைமாதிரி கருதாமல் சேர்ந்த எல்லார்க்கும் லாபத்தைக்கொடுத்துவருவது; அது கம் சொல்லுவானேன்; 'எல்லார்க்கும் ஒருவர்; ஒருவர்க்கு எல்லாரும்' என்பதே இந்த இயக்கத்தின் உயிர்நிலையான கொள்கை.

இந்தக் கூட்டுறவுச்சங்கங்களை ஐந்துவகையாகப் பகுக்கலாம்.

அவை:—

1. கடன் கொடுத்துவாங்கும் சங்கங்கள்.
2. விவசாயிகளுக்கு உபயோகமாகும் சங்கங்கள்.
3. கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள்.
4. வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு உதவக்கூடிய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.
5. தொழிலாளர்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

கூட்டுறவு என்பது உலகத்தில் நடைபெறுகிற எல்லாத்துறைகளிலும் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய ஒருமுறையாகும். ஆதலால் உலகத்திலுள்ள எல்லாக்கூட்டுறவுச்சங்கங்களையும் மேற்கண்ட ஐந்துவகைக்குள் அடக்கி விடலாம். இனி, அந்த ஐந்துவகைச்சங்கங்களையும்பற்றிக் கூறுவது பொருத்தமானது.

1. கடன்கொடுத்துவாங்கும்சங்கம்:—இது, கடன்வாங்குவோர்களது சங்கமாகும். இதன் நோக்கம், அதிகவட்டிக்குக் கடன்கொடுத்துக் கடன்பட்டோரைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்கும் முதலாளிகளிடமிருந்து விடுதலைபெறுவதுடன், இனிக் கடன்வாங்காதநிலையி லிருக்கவும் செய்தல்.

2. விவசாயிகளுக்கு உபயோகமாகும் சங்கம்:—இதன் நோக்கம், தன்னிடம் அங்கத்தினர்களாயிருக்கும் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் முற்கூறிய நன்மையைச் செவ்வதோடு, உழுதொழிலுக்குவேண்டிய கருவி, கால்நடை, மிதை முதலாயவற்றை வாங்கிக்கொள்வதற்கும் உதவிபுரிதல், தனித்தனியாகவாங்குவதைக்காட்டிலும் மொத்தமாக வாங்குவதால் லைடக்கும்லாபத்தை அடைவித்தல்.

3. கூட்டுறவுப்பண்டகசாலை:—இது, உணவுப்பொருள், உடை முதலியவற்றை வாங்கி உபயோகப்படுத்துபவர்களது சங்கமாகும். இதன் நோக்கம், வியாபாரிகளிடத்திற் சாமான்களைக் கடனுக்கு வாங்குவதால்வரும் நிமையினின்றும் நீக்கிக்கொள்ளுதல்; சரியானவிலை, அளவு,

நிறை இவைகளுடன் சுத்தமான சாமான்கள் அங்கத்தினர்களுக்குக் கிடைக்குமாறுசெய்தல்; இதனால் கிடைக்கும் லாபத்தைக்கொண்டுமுதல் சேர்த்து அங்கத்தினர்களுக்குப் பொதுவாக விநோதிலங்களைவாங்கல், வேண்டியபொருள்களை உண்டாக்கல், தொழிற்சாலைகளை ஸ்தாபித்தல் என்பன.

4. வீடுகள்கட்டுவதற்கு உதவக்கூடிய சங்கம்:—இது, குடியிருக்க விரும்பாதவர்க்கு வீடுவாங்கிக்கொள்ளப் பணங்கொடுத்துச் சிறிது சிறிதாகவாங்கிக்கொள்ளுதல் என்னும் நோக்கமுடையது.

5. தொழிலாளர்களுக்கு உதவும் சங்கம்:—இது, கூலிக்குவேலை செய்து ஜீவனம்பண்ணும் எல்லாத் தொழிலாளர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து குறைந்த கூலிகொடுத்துவரும் முதலாளிகாரிப்பிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள உதவிபுரிவது. 'வேலைசெய்யாமலேயே சுகமாக ஒருகூட்டத்தார் வாழ்வதும், வேலைசெய்து ஒருகூட்டத்தார் வாழ்வதும், வேலைசெய்தும் ஒருகூட்டத்தார் கஷ்டத்தையே பெற்று வாழ்வதும், தரித்திரராகவே ஒருகூட்டத்தார் வாழ்வதும் உலகத்தில் அரியாயமானவை; ஆதலினாலே இம்முறையைப் போக்கவேண்டும்' எனக் கருதி ஒன்றுகூடி முதல்சேர்த்துத் தொழில்செய்தல் இதன் நோக்கமாகும்.

இவற்றைத் தவிர எல்லாச்சங்கங்களையும் மேற்பார்ப்பதற்காகச் சங்கங்களின் சங்கங்களும் உண்டு. அவை:—மூன்றுவகைப்படும். கடன் கொடுத்துவாங்கும் சங்கங்களுக்கு உதவிபுரியப் 'பாங்கிங்யூனியன்' என்றும், உணவுப்பொருள் முதலியவற்றை விற்பவரும் கூட்டுறவுப்பண்டக சாலைகளுக்கு உதவிபுரிய 'டிபேடிங்யூனியன்' என்றும், பிரசாரவேலையும், பிற மேற்பார்வையும் செய்ய 'சூப்ரவைஸிங்யூனியன்' என்றும் அவை பெயர்பெறும். இவற்றிற்கெல்லாம் மேற்பட்ட 'மகாசங்கம்' ஒன்றும் உண்டு. இவையெல்லாம் ஜர்மனியில் இன்றும் நடைபெற்றுவருகின்றன. இங்கிலாந்தில் எல்லாக்கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளுக்கும் உதவக்கூடிய ஹோல்ஸேல்சொஸைட்டி என்ற 'மொத்தக்கூட்டுறவு மானிகையும்' எல்லாச்சங்கங்களையும் மேற்பார்க்கவும், பிரசாரவேலைசெய்யவும் ஏற்பட்ட 'சூப்ரவைஸிங்யூனியன்' என்ற சங்கமுமாக இரண்டு சங்கங்களின் சங்கங்கள் உள. இந்தியாவிலும் இம்மாதிரியான சங்கங்களின் சங்கங்களை ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தியாவில் அவ்விடங்களில் இருக்

கும் மாதிரியில் அவை ஸ்தாபிக்கப்படவில்லை. அங்கே, பல சிறுசங்கங்
கள் தோன்றி அவற்றிற்கு 'இத்தகையசங்கங்களில் சங்கங்களுதேவை'
என்று தோன்றியபின்னர் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. இந்தியாவிலோ
முன்னர்ச் சங்கங்களில் சங்கங்களை ஸ்தாபித்துப் பின்னர்ச் சிறுசங்கங்
களை ஸ்தாபிக்க முயலுகின்றனர். இந்தியாவில் இந்த இயக்கம் வளரா
நிருப்பதற்கு கிதாவு மோது நடை. மேலும், இந்தியாவில் அந்தச்சங்கங்
களுக்குப் பெயர்கொடுத்து வருவதே பொதுஜனங்களைச் சந்தேகத்திற்கு
வரவாக்குவதாயிருக்கிறது. இதுவும் ஒரு தடைக்காரணம். இவ்விஷ
யத்தில் அதிகாரிகளும் பிறரும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல ஏற்பாடுசெய்வது
விரும்பத்தக்கது. பொதுவாக நம் தேசத்திலுள்ள சங்கங்களெல்லாம்
துறாந்கனந்தாரின் உருவியையும், பிறர் தவிடையுமே நாடிக்கொண்
டிருக்கின்றன. அவர் கூட்டுறவுப்பண்டகசாலை விஷயத்தில் மாத்திரம்
'மத்தியோகஸ்தர்' என்ற ஸ்தாபிக்க எவ்வித முயற்சியும் செய்ய
லா. தென்றும், சென்ட்ரல்பாங்குகள் அவற்றிற்குக் கடன்கொடுத்துத்
தவல் கூடாது' என்றும் விக்கசெய்திருக்கிறார்கள். அது, பண்டகசாலை
கடன் கொள்சகிக்கு உதவியாகவே இருந்துவருகிறது.

7. சாசுவதநிதிகளும், சீட்டுகளும்.

இவ்வகையில் மேல்சாசுவதநிதிகளுக்கே பலவகைச் சங்கங்களும்
தோன்றின என்பது கூறப்பட்டது. இனி, நமது இந்தியாவுக்குச்
சொந்தமான சங்கங்களைப்பற்றிக் கூறுவது பொருத்தமானது. இந்தியா
வில் 'தாஸ்காஸைட்டி'கர்போன்ற சீட்டுகளும், 'அர்பன்பாங்கு'கள்
போன்ற சாகஸநிதிகளும் இருந்துவருகின்றன. சீட்டுகள் கிராம
வாசிகளுக்கும், சீதிகள் மாநகரமும்படியுள்ள நகரவாசிகளுக்கும் உபயோ
கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தச் சீட்டு சீதி இவற்றின் கொள்கைகளிற் சில
வற்றைக் கூட்டுறவுச்சங்கத்திலும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். எனினும்
கூட்டுறவுச்சங்கத்தார் இவற்றைச் சரியாக எண்ணுவதில்லை. அது
தவறானது. சீத்சு, இனிமேனும் இவ்விண்டனையும் கூட்டுறவுச்சங்கத்
துடன் சேர்த்து உடத்துவது நலமானது. இந்த சீதிகளைச் சிலர் 'வீடு
சட்டப் பொருளுதவும் சங்கங்கள்' என்றும் புகழ்ந்துகூறுகிறார்கள். இத்
தகைய சீதிகளின் உதவியால் விடுவாங்கியவர்கள் பலர் பட்டணங்களில்
திருக்கிவ்ந்தனர். சீட்டுகளால் மலமானம், திருகெல்வேலி முதலிய இடங்
களிலுள்ளவர்கள் பெரிதும் கன்மையடைந்துவருகிறார்கள். மதுரை,

திருவல்லிக்கேணி முதலிய இடங்களிலுள்ள கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் இந் தச்சீட்டின் நன்மைகளை அறிந்து தாங்களும் ஸ்தாபித்து நன்மை அடைந்து வருகின்றன. சிதி, சீட்டு என்ற இரண்டு ஸ்தாபனங்களிலும் வட்டி அவரவர்களுடைய தர்மசிந்தனைக்கேற்ப இருந்துவருகின்றது. இவற்றை முற்கூறிய சிக்கில்ஸன் துரையாபவர்களும் புகழ்ந்திருக்கின்றனர்.

8. 1912-ம் வருஷத்துப் புதிய கூட்டுறவுச்சட்டம்.

1904-ம் வருஷத்திய பத்தாவது சட்டம், விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்துவருவது ஒன்றையே தனது கடமையாகக்கொண்டிருந்தது. இந்நிலையில் இந்த ராஜதானியிற் சில கூட்டுறவுப்பண்டகசாலைகள் தோன்றித் தங்களுக்கும் இடம் தரவேண்டின. அவற்றுள், திருவல்லிக் கேணி, மதுரை, கோயம்புத்தூர் முதலிய நகரங்களிலுள்ளன முக்கியமானவை. இவற்றின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிச் சட்டத்தில் இடமில்லாமலிருந்தும் சென்னைத்துரைத்தனத்தார் தங்களுடைய விசேஷ அபி காரத்தால் அவற்றைப் பதிவுசெய்துகொடுத்தனர். அது பெரிதும் விரும்பத்தக்கது. ஆனால் புதிதாக ஏற்பட்ட இந்தச்சட்டமோ எல்லாத் துறைகளிலும் கூட்டுறவுமுறையினுற் கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகளை ஜனங்கள் பெறுவதற்குத் துணைபுரிவதாயிருக்கின்றது.

9. உலகநிலையைப் புதுப்பித்தல்.

சிலவருஷங்களுக்குமுன் மேல்நாடுகளில் நடைபெற்ற பெரியபுத்த மானது உலகத்தையே ஒருபெரிய மாறுதலுக்குள்ளாக்கிவிட்டது. உல கத்திலுள்ள பலவகுப்பினரும் வறுமைக்குள்ளாகிப் பொருளாதாரப் போராட்டத்திற்கு உள்ளாகவேண்டியதாயிற்று. இந்நிலையில் கடவுளாரு ளால் இந்தக்கூட்டுறவுமுறை நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. இதனை நாம் சரியானவழியிற் பின்பற்றிப் பிறதேசத்தார் இம்முறையைக் கைக் கொண்டு எத்தகைய நன்மைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்களோ அத்தகைய நன்மைகளை நாமும் அடையவேண்டியது மிக அவசியமானது. தனக் குத்தானே உதவிசெய்துகொள்ளக்கூடிய இந்த முறையைப் பின்பற்றி நடந்து நன்மையை அடைவது நம்மவர் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை யும் கடமையுமாகும். இதுவே உலகத்தைப் புதியநிலைமைக்கு மாற்ற வல்லது.

10. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கருத்து.

உலகத்திலுள்ள மனிதர் அனைவரும் ஒருதன்மையினரே. இதனால் வளப்படுத்தப்படும், சாதுக்கங்களும் எல்லோர்க்கும் பொதுவாகவே இருக்கின்றன. ஆகையால், எம் செய்பத்தொடங்கும் ஒவ்வொருவரையும் நமக்கும் முன்னர் நன்கு ஆராய்ந்து அது பொதுஜனங்கள் எல்லார்க்கும் நன்மையையே செய்வதாயின் அதனைக் கைக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு வங்குத் தன்மையைச் செய்வதாயினும் அதனை விட்டுவிடல்வேண்டும். செய்பத் செய்பவர்களுடையதவர் இந்த இயக்கத்திற்குப் பொருந்துபவராவர்.

11. பிரசாரவேகையின் அவசியம்.

உலகத்திலே பொதுவான ஜனத்திரவத்து எல்லாவித தீர்மானமும் இயல்பாகவே உண்டாவதின்கண் அறிவுடைமையார் எந்தவழியிற் செல்கின்றார்களோ அந்தமே நான்களும் பின்பற்றுபவர்களாய் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதனால், இந்தக் கூட்டுறவுஇயக்கம் நன்கு பரவவேண்டுமானால் சாமானியஜனங்களிடத்தில் இதன் நன்மையையும் அவசியத்தையும்பற்றிப் பலமாகப் பிரசாரவேகை செய்யவேண்டியதும், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கூட்டுறவுச்சாரங்களைக் கண்டுபிடிப்பதும், அத்தகையினர் இல்லாவிட்டால் அவர்கள் அறிவுள்ளவர்களாகித் திருத்துவதும் கூட்டுறவுச்சாரமுடையதும். இதன் அவசியத்தை நன்குணர்ந்தே மனமேல் வழிவாக்குகள் வாயத்தில் தாற்றுக்கு இரண்டரைப்பங்கை இயற்றப்படுத்திச் செலவுசெய்துவருகிறார்கள். இந்தமுறையை நமது நாட்டிலுமுள்ள பாரம்பரியத்தவர்கள் துணைத்தனந்தார்களாகையினால் அவர்கள் இந்த இயக்கத்தினவளர்க்கிக்குத் துணைசெய்யும்பொருட்டு இந்த நாட்டிலுமுள்ள சேய் உதவிபுரிவதும் விரும்பத்தக்கதாம். ஜர்மனியில் இத்தகைய உதவிபுரிவது உதவித்தனந்தார்போதுவருகின்றனர். இத்தகைய செய்து பொதுஜனங்களின் அறிவைவளர்த்துக்கொள்ளாமல் மேலும் மேலும் பிழைப்பதே நாம் சங்கங்களை ஸ்தாபித்துக்கொண்டு செய்பதில் பிழைத்திவளர்த்துத்தொடர வந்திவதுபோலாகும்.

12. தலைவர்களின் அவசியம்.

இந்த இயக்கம் உயர்ந்ததாக என்மனத்தேதோன்றியவற்றைக் கூறிவிட்டால், அந்தவாறு இருக்கும். அந்தக்காரியமும் தலைவன் இன்றி

அநுபந்தம்.

1914-ல்.

உலகிலுள்ள பண்டகசாலை (ஸ்டோர்)களின் விவரம்.

எண்.	தேசம்.	பண்டகசாலை களின் எண்.	மெம்பர்களின் தொகை. ஆயிரக் கணக்கு.	ஆயிரஜனத் தொகை. ஆயிரக் கணக்கு.	அமசுத்தின் களின் எண்.	விற்பனையு தொகை. ஆயிரக் கணக்கு.
1	ஆங்கிலத்தீவுகள்	1385	3054	264	13062	
2	ஜெர்மனி	2375	2000	121	4156	
3	ரஷ்யா	13000	1500	34	4750	
4	பிரான்ஸ்	3261	881	90	1905	
5	ஆஸ்திரியா	1471	500	70	1068	
6	இட்டலி	2283	450	51	1009	
7	ஸ்காட்லாந்து	396	276	290	854	
8	டென்மார்க்	1560	250	350	890	
9	ஹங்கரி	1750	200	40	475	
10	பெல்ஜியம்	205	170	90	285	
11	ஸ்காட்லாந்து	608	153	108	362	
12	ஹாலாந்து	135	108	72	154	
13	பின்லாந்து	512	100	120	374	
14	போலாந்து	950	96	33	249	
15	ஸ்பெயின்	200	40	30	95	
16	நார்வே	172	39	42	136	
17	இந்தியா	443	

நன்கு நிறைவேற்றமுடியாது. சேனாதிபதியின் நிச்சயனியம் நடைபெற முடியாதல்லவா? ஆதலின் நாம் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி நமது இயக்கம் நற்பயனையளிப்பதற்குத் துணைசெய்யக்கூடிய தலைவர்களைக் கண்டுபிடித் தல்வேண்டும். அவர்கள் பரிசுத்தமனமுள்ளவர்களாகவும், உடல், பொருள், ஆவி என்ற மூன்றுவகையாலும் உள்ளன்போடு பொதுஜனங் களுக்குப் பாடுபடக்கூடியவர்களாகவும், நமதுகொள்கையை இனிது பரப்புவதற்குத்தக்க பேச்சுவன்மையுள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்ம யது மிகவும் அவசியமானது. நமது கூட்டுறவுஇயக்கம் செழித்தோங்கி உலகத்திற்குப் பெரிதும் நன்மையைச்செய்ய நாமெல்லோரும் ஒருமன தாய்க் கடவுளை வணங்கி இடைவிடாது முயலுவோமாக.

“உலகம் வேண்டுவ தொன்றே யாகும்;
என்னென்றே கேளீர்; இயம்புவன்; அதுதான்,
அறிவும் ஒழுங்கும் அன்றே; யார்க்கும்
அன்னம் முதலாக் துன்னிய பலவுங்
கொடுத்துத் தவதாங் கொள்கையு மன்றே;
எதனையும் அழியா தெழுதும் சீரிய
கைவன் மையும் அன்றே; மெய்யோடு
உறுதியாய் உழைத்தலில் உள்ளம்
தாரா தன்மைஆண் தன்மைசேர் மக்களே.”

சுபம்.

அன்பு.

எங்கட்கினியொன்றெண்ணப்பட்டவர்
தங்கள்மேல்விருப்பம்தாமேகமும்
எங்கட்கியாரிடம்இச்சைகிகழுமோ
அவரிடத்தேயெமக்கன்புகமும்
விரும்பப்பட்டவர்மேலேகிகழும்
உள்ளநெகிழ்ச்சியேயோதுமன்பாகுட்

தந்தைதாய்மனைவிதன பாதியோர்
நங்கட்கினியாய்நனி லுலோமாநால்
சிறிந்ருமிழிபோல் சிலையிலடம்பு
நீங்கவேதொடர்பும் நீங்கியோழியும்
உடம்புத்தொடர்ச்சியுள்ளகாலத்தும்
தீவினைப்பயன்றான்சேர்ந்தனுபவிக்க
உறவும்பகையாய்ந்நுநீங்குவோ
கல்வினைப்பயன் னாமனுபவிக்கர்
பகைவரும் உறவாப்ப்படருவானோ?
தம்பயன்கருதியேதாமிதஞ்செய்வர்
ஆதலாலொருவரும் அன்பினானறே
கம்முயிர்க்கினியவர்காமேயென்னில்
கேவலதையில் கிளாணவத்தால்
அறிவுத்தொழிலும் அனுத்துணையேனும்
விளக்கமுறாதுவிநிசகலத்திலோ
சிறந்தறிவாதிபாற்செய்வீனபோரா
சிற்பதுன்பிபல்பெலாமுணர்ந்து
துன்பம்நீக்கிச்சமனுபவிக்கும்
ஆற்றலிலாமைபாலன்புர்பொய்யே

ஆதலால்,

அகாசிகேவலத்தில் ஆணவமலத்தில்
உணர்வுமுதலாம்நின்ற மின்னிக்
கிடந்தஆன்மாத்களைக்கி துன்பமலிட்டால்
எடுத்ததன்கன்மசிபல்புச்சேற்புந்
தனாகாறுநிபயத்தத்துபங்குமம்
வருதற்பொருட் தேவாச்சகலத்தினில்
பலதாம்விட்டுப்பாகமாகும்
இருவினையொப்புமலப்பிராகம்
எப்தியசின்னர்எழிந்ருருவாகித்
நீட்டலசயாற்சஞ்சிதத்தன்னத்தீப்த்தே
பாகாதிபம்அனுகாயகையருளி
ஆன்மாவுடனே அபேதமாப்சின்று

உடலொடுபிராத்வத்தையும்போக்கிப்
 பேரின்பமுத்திப்பேற்றினைநல்கும்
 எம்பெருமானேயெமக்கினியவனும்
 இக்கருத்ததனால்“என்னிலயாரும்
 எனக்கினியாரிலேபென்னிலுமினியவன்
 ஒருவனுள்ளென்” அரைத்தனார்மேலோர்
 ஆகையால்அவரிடத்தன்புசெலுந்துக
 அன்பும்பத்தியும்அபேதப்பொருளாம்
 குடத்துவிளக்கும்தடத்துவானும்போல்
 காட்டக்காணும்காரியமன்றே
 அன்பின்செயலாலனுமித்தநிபலாம்
 சிவபெருமான்நன்றிநவியாடலை
 நினைக்கவுங்கேட்கவுங்கேர்ப்பையாய்க்காணவும்
 நேர்ந்தபொழுதெலாம்நிலைதடுமாறலும்
 ஆடலும்பாடலும்அருவிசொரிதலும்
 மெய்ம்மயிர்ச்சலித்தலும்விதிர்விதிர்ப்பெய்தலும்
 ஆகியஇவையெலாம்அன்படையாளமாம்
 இவ்வன்புடையேயெய்துவர்சிவனை
 யிவ்வன்பிலாதாரெய்தவேமாட்டார்
 நெக்குநெக்குருகிநினைப்பவர்நெஞ்சுளே
 புக்குநிற்குப்புண்ணியனென்றனர்
 என்பேறிகாஇறைச்சியையறுத்துப்
 பொன்போர்கனவிற்பொரியவறுப்பினும்
 அன்போடுருகியகங்குழைவார்க்கலால்
 என்பொன்மணியையெய்துதலரிதாம்
 பற்பலபிறப்பிற்பயன்குறியாது
 செய்யுப்புண்ணியத்தாற்றிகழுமிவ்வன்பே
 அன்பின்முதர்ச்சியில்அரனார்வின்குவர்
 முதலிடைகடையெனமுவகையன்பாம்
 நாயகன்நாமம்நாயகிகேட்கவும்
 தன்வசமழிதல்தலையன்பாகும்
 கணவனைக்காணவுங்கூடவுங்கரைதல்

இடைகடையன்பென்றிசைத்தனர்மேலோர்
 மந்தபக்தியும்மந்ததாமும்
 தீவிபக்தியும்அதிதீனமும்
 பக்தி ல்வகையாப்பகர்ந்தனர்மேலோர்
 குடும்பத்தேவனாக்கும்பிடலாமென
 நானான்நிலநாகன்குமான்
 கன்வசமழிந்ததுதலைப்பன்றே?
 காளத்திபாதர்கடைக்கேணுக்கெய்தலும்
 அன்புபுருஷமாய்ப்புப்பனைந்தழுவி
 மூவகையன்பும்முறுகிவளா
 இரும்புபொன்னுகிபவற்றம்போலச்
 சிவச்செயல்போபச்சிவச்செயலாகி
 ஆழிநினைக்கரிளாநடிபடைந்த
 கண்ணாற்பாற்பைக்கழறவும்போமோ
 வாகுணாற்பைவழுத்தவும்போமோ
 மானிடர்சிற்சுமந்துளாசொனியில்
 சயும்புறம்புபுனியும்இபழம்
 நாகமும்சூறும்நன்றுகொள்பசுவும்
 காகமும்பகழுகுங்கானகமயிலும்
 நானாயுமணிலும்நனிலும்சிலந்தியும்
 அன்பினாலேயானையர்ச்சித்துப்
 பொருள்பெற்றபெருமைபெல்லாம்
 அதனதன்பெயாலமைந்ததலங்களே
 இன்றும்கான்றாயிலகுமன்றே?
 ஆதலாற்சிவனிடத்தன்பைச்செலுத்திச்
 சிவச்செயலெலாம்சிவச்செயலாகப்
 பெரின்பமுத்திப்பெற்றினைபடைந்து
 உய்குதும்உய்குதும்உய்குதும்பாமே.

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை.

நாவுனல் ஹெஸ்கல் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதர்

நாகபட்டணம்.

கணபதினுணை.

அ ன் பு . *

அன்பு:—ஒருவர்பாலொருவர்க்கும் பற்று.—இதற்குப் பரிவு, நார், வாரம் முதலாய பெயர் நிகண்டிற் கூறப்படும். இவ்வன்பு, இவ் வறத்தார்க்குந் துறவறத்தார்க்கும் உவண்டும்.

“அருளென்னு மன்பின்குழனி” என்றதற்கு அன்பினாலினப் பட்ட அருளென்னுங் குழனி என வுரை கூறினமையால், அன்பினாலே அருளுண்டாமென் றறிக.

உயிரானது உடம்போடியைந்தலலது அன்பு செய்யலாகாமை யின் அவ் வன்புசெய்தற்பொருட்டு உடம்போடிண்டாகிய தொடர்ச்சி உயிர்க்குளதாயிற்று என்பது விளங்க“அன்போடியைந்தவழங்கென்ப வாருயிர்க்—நிகன் போடியைந்தவெடர்பு” என்றார் திருக்குறளில். இனி, இராமாயணத்திலும்,

“என்பென்பதியாக்கையென்பதுயிரென்பதிவைகள்ளல்லாம் பின்பென்பவல்லவேனுந்தம் முடைசிலையிற்போர முன்பென்பவுளவென்றுலுமுழுவதந்திரிந்தவாற்ற லன்பென்பதிதான் றின்றன்மையமரமுறிந்ததன்னுல்”

எனக் கூறுதல் காண்க.

இனி, அன்பில்லாரையும், அன்புடையாரையும் கூறுங்கால், “அன்பிலாரெல்லாதமக்குரியரன்புடையா—ரென்புமுரியர்பிறர்க்கு” என்றார் திருக்குறளில்; தமக்குரியரன்பதற்கு “எல்லாப்பொருளானுந் தமக்கேயுரியர்” எனவும், “என்பு முரியர்பிறர்க்கு” என்பதற்கு “அவற்றானேயன்றித் தம்முடம்பானும் பிறர்க்குரியர்” என்றும் பொருள்படக் கூறினார்; என்புமுரியார் சிபி, ததீசி முதலாயினோ ரென வறிக.

* இது, தேவகோட்டை, பெரியஈமனர் ஸ்ரீமான்-இராமநாதச்செட்டியா ரவர்கள் வேண்டுகோளின்படி திருக்கோயிலிற்செய்த உப்யாசத்தைச் சுருக்கியெழுதப்பட்டது.

இஃ நிவ்வனமாக, சிவஞானசித்தியாரில், “சசனுக்கன்பில்லா ரடியவர்க்கன்பில்லா ரெவ்வயிர்க்கு மன்பில்லா தமக்குமன்பில்லா” எனக் கூறலால், அன்பிலாரெல்லாந் தமக்குரியர் என்பதற்கு மாறு படுமோவெனில், மாறுபடுதலில்லை; திருக்குறளிலே தமக்கு என்றது உடம்புக்கு எனவும், சித்தியாரில், தமக்கு என்றது உயிர்க்கு எனவும் பொருட்படுதலா லென்க. சசனுக்கன்பில்லா ரடியவர்க்கன்பில்லா என்பதற்கு, காழகடுஞ்ஞவன் ஓர் உனிதைரிடத் தன்புடையானென் பது அவன் சுற்றத்தாராகக் கண்டா லுண்டாகு மன்பினனவுபற்றியே தெளியப்படும். அடியவர்க் கன்பில்லா சசனுக் கன்புடையாராயா முகுதல் நாடகப்பாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லையென்க.

“எவரேனுமுருத்திரசாதனங்கண்டாலெதிர்வணங்கி
யவரேநம்பிறப்பறுக்கவடிவெடுத்தவரெனென்று
கவராதவன்புள்ளங்கசிந்துருசியருச்சித்துச்
சுவையுரினமுதநுக்குயெஞ்சியவிச்சவைதெரிவான்”

“சிவனடியார்க்கன்பிலாச்சித்தையேயிரும் சிபவல்செய்தநாளு
மவனடியாரிடத்தொழுகாவாக்ககலையாஞ்செவிகண்ணாதிசையந்தம்
பவனடியாரிடதச்செலுத்தாப்படிவமேபாவைமறைபரவுஞ்சைவ
தவநெறியல்லாநெறியேபவநெறியென்றளியனாய்த்தளர்வாள்பின்னும்”
என்றும், இளையாங்குடிமாதநாயனார் புராணத்தில்,

“ஆர மென்பு புனைந்த வையந்த மன்ப ரென்பதோர் தன்மையா
நீனர வந்தவர் யாவ ராய்னு நித்த மெய்திய பத்திமுன்
கூர வந்தோர் கொண்டு கைகள் குவித்து நின்று செவிப்புலத்
தீர நன்மது ரப்பதம்பரி வெய்த முன்னுரை செய்தபின்”

“கொண்டெவந்துயினைப்புகுந்துகுலாவுபாதம்விளக்கியே
மண்டுகாதலிதானத்திடைவைத்தருச்சினைசெய்தபி
னுண்டிராதுவிதத்திலாறுசுவைத்திறத்தினிலொப்பிலா
வண்டர்நாயக்தொண்டரிச்சையிலமுதுசெய்யவளித்துளார்”

என்றும், பிறவுங் கூறலா லன்புடையை தெளியப்படு மென்க.
“எவ்வுயிர்க்குமன்பில்லா” என்பதற்கு - எவ்வுயிர்க்கண்ணு முளான
யே சசனரிடத் தன்புடையார்க்கே அத் தொடர்புபற்றி அன்புடைய
நாதல் கூடுமென்க. தமக்கு மல் பில்லா என்பதற்கு (உவ்விடங்குளிலே)

அன்பில்லாதார் தம்முயிர்க் குறுதிசெய்துகொள்ளுபவ ரல்லரென்க.
எதிர்மறைமுகத்தா லன்புடையார்பெருமை கூறியவாறு காண்க.
ஆகலால், அன்பினைப்பார்க்கினு முயர்வுடையதொன்றில்லை; இதனை,
இராமாயணத்தில்,

“என்புதோ லுடையார்க்குமிலார்க்குந்தம்
வன்பகைப்புலன்மாசறமாய்ப்பதென்
முன்புபின்பின் றிடமுவுலகத்தினு
மன்பினல்லதோராக்கமுண்டாகுமோ”

எனக் கூறுதல் காண்க.

இவ் வன்பு, தலையாயார்மாட்டும், இடையாயார்மாட்டும், கடை
யாயார்மாட்டுஞ் செய்யப்படுமென்க.

தலையாயார்மாட்டுச் செய்யுமன்பின் மேலாயினது சிவபிரான்
மாட்டுச் செய்யு மன்பென்க.

எத்துணைத் தவமுதலாயினசெய்யினும் அன்பில்லாவழிச் சிவ
பிரானையடையமுடியாதென்பதனை,

“என்பே விறகா விதைச்சி யறுத்திட்டுப்
பொன்பொற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினு
மன்போ டுருகி யகங்குழை வார்க்கன்றி
பென்பொன் மணியின் வயத்தலவாண் னாதே”

எனத் திருமந்திரத்திற் கூறியதனாற் காண்க.

அன்பிலாச்செய்யும் பூசைமுதலியனவற்றைச் சிவபிரான் நிரு
வுளமகிழ்ந்துகொள்ளா ரென்பதனை,

“ஆசறுமனத்தெழுமன்பையன்றியே
பூசனையுலக்கிலன்புராரிசென்னிமேல்
விசறுதிரையினு நிக்க மீவாசொலா
பூசல்செய்மனமுடையொருவனாட்டுநீர்”

என்பதனாற் காண்க. “பொக்கமுடையார்பெய்யும்பூசைதவங்கண்டு
நகுப்புரண்போற்றி” என்பதனானு மறிசு

இனி, மெய்யன்புடையாரியல்புகூறுங்கால்,

“எனெத்தயிர்க்குமுறுதியிகபாமென்பவவைகொடுப்பானெல்லாந்தானு
யனெத்தயிர்க்குமுயிராகுமனென்பவவனறிவார்க்கங்கம்வாக்கு
மனத்தெய்துமய்ப்பத்திவழிவருமென்பவப்பத்திவழிநிற்பார்க்கு
வினெத்தபந்தர்த்திடமவெத்தவென்பதவனடியார்வேடமன்றோ”
என அடியாரவேடத்தைச் சிந்தைசெய்து,

“சசருக் கெயன்பானுர் யாவரையுர் தாங்கண்டாம்
கூசிமிடக் குதுபுதுத்துக் கொண்டாடி மனமகிழ்வற்
றுசையினு லாவின்பின் கன் டுணைந்தாற் போலணைந்து
பேசுவன பணிந்தமொழி யினியனவே பேசுவார்”

“யாதானு மிவ்வுடம்பாற் செய்வினை ளேறுயர்த்தார்
பாதா விர்த்தத்தின் பாலா வெனும்பரிவாற்
காதார்வெண் குழைபவர்க்காம் பணிசெய்வார் கருக்குழியிற்
போதார்க ளாவாபுகழ்த் குப் புவனமெலாம் போதாவால்”

(“புவனமெலாம் போதாவால்” என்பதற்கு இடம் போதாவென்றும்,
வினையோதாவென்றும் கூறுவர். பணி - திருமெழுக்கு முதலாயின.)

“சசனையே பணிந்துநகி யின்பயிதக் களிப்பெய்திப்
பேசினவாய் சமுதழுப்பக் கண்ணிரின் பெருந்தாரை
டார்லா நெழித்தங் கருவிதர மயிடுகிவிர்ப்பக்
கூடுப புடல்கம்பித் திடுவார்கெய்க் குணமிக்கார்.”

“சின் றலு நிரந்தாலுங்கிடந்தா டு நடந்தாலு
மென்றாலுந்துயின்றாலும்விழித்தாலு மைத்தாலு
மன்றாமெலப்பாதமொருகாலுமறவாமைக்
குன்றுககுண முடையாந்தொண்டாங்குணமிக்கார்”

எனப் பெரிபுராணத்திற் கூறியவாறும், இறவும் காண்க.

எல்லவற் றுயிரிடுகிவ, இவ் வனையேவேண்டுமென்று பெரி
போர்பளருங் கூறுவர்.

“உத்தமவாசா முடிந்தபால்வண்ணையுளது
பத்திவேண்டுவதன்றியோகிடைப்படினு
முத்திவேண்டி லென்றுநகரும் லவன்புலேன்முனிவர்
சித்திவேண்டிலேன்லேண்டிலேன்றிசாதிபர்சிறப்பே”

“இறவாதவின் பவன் டுமென் டுப்பின் டுபெண்டுகின்றார்
பிறவாமைவேண்டுமின்றிப் பிறப்புண்டே டுன்னையென்று
மறவாமைவேண்டுமின்னும் டுவண்டுநாயகிழ்ந்துபாடி
யறவாநீயாடுமேபோதுன்னடியின் கீழிருக்கவென்றார்” என்றும்,

“புழுவாய்ப்பிறக்கினும் புண்ணியாவுன்னடியென்மனத்தே
வழுவாதிருக்கவரந்தரவேண்டும்”

“பூதம்யாவுகிலையிற் ளலங்கிணு-
மாதோர்பாகர்மலர்த்தாண்மறப்பிலா
ரோதுகாதலுறைப்பினெறிரின்றார்
கோதிலாதகுணப்பெருங்குன்றார்” என்றும்,

(காதலுறைப்பென்பதற்குப் பத்திவைராக்கியமென்க.)

“கேடுமாக்கமுங்கெட்டதிருவினா
ரோடுஞ்செம்பொனுமொக்கவேநோக்குவார்
கூடுமன்பினிற்கும்பிடலேயன்றி
வீடும்வேண்டார்விறலின்விளங்கினார்”

என்றும் பிறவுங் கூறுதல் காண்க.

இனி, ‘அன்பேசிவமா’ மென்பதற்குத் திருமந்திரத்தில், “அன்பு
சிவமிரண்டென்பரறினிலார்” என்றும், திருவாசகத்தில், “அன்பினில்
விளைந்தவாரமுதே” என்றும் கூறுதல் காண்க

பத்தரெனினும், அன்புரெனினும் டுபாரு டுளான்றேயென்ப
தும், சிவபிரானும் அவ்வன்பருக் கன்பராய் வேண்டியவா றருள்வா
ரென்பதும் “பத்தர்மொழிப்பகுதிசேவையினைக்கூறும்பரிசாலீசன்-
பத்தரவர் கிணிபேரவ டுனையாதவின்” எனக்காஞ்சிப்புராணத்திலும்,
“வேண்டுமார்வேண்டியதேயிலான்கண்டாய்” எனத் தேவாரத்தும்,

“அடியார்க்கு னளியன்சிறந்தம்பலவன்கொற்றங்
குடியார்க்கு முகிபகைச்சீட்டுப்-படியின்மிசைப்
பெத்தான்சாம்பாநீயின் டுபேதமறத்திக்கைசெய்து
முததுமிலேசேர்க்கைமுறை”

செந்தமிழ்

என உடராசமூர்தி கருவிய நுனிய வெண்பாநிலை, “அன்புக்கெனிய
நாளுநால்” எனத் திருவிளையாடற் புராணத்திலும், பிறவற்றிலும்
கூறுதல் காண்க.

அன்பர் ஏதுசெய்யிதுஞ் சிவபிரான் மகிழ்த்தருள்வார் என்பதனை,

“அடையாளம்படவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலைத்தழும்புந்
தொடையாகவொருதொண்டன்ருமித்தெறிந்தகல்லும்போற்
கடையாளேன்வெகுண்டடித்தகைப்பிரம்புமுலகமெலா
முடையாளேபொறுத்ததாவுன்ன நமைத்திருமேனி”

எனத் திருவிளையாடற்புராணத்திலும்,

“அடிக ளோவச்சென் றுளென விறகுமண் சுமந்து
மடி பொறுத்துமே ரரிவைது தாற்றியும் வெள்கா
தடிய ரெண்ணமே முடிப்பது விரதமாக் கொண்ட
வடிகள் வாகைகிக் கண்ணாறு களித்தது வியப்போ”

எனக் காஞ்சிப்புராணத்திலும், “பத்திவலைபிற்படுவோன்காண்க”
எனத் திருவாசகத்திலும், பிறவற்றிலும் கூறுதல் காண்க.

இனி, அன்பினையுஞ் சிவபிரான் நுனியையுஞ் சீர்நாக்கிநோக்கில்,
அன்பே மேலானது என்னுங் கருத்தையச் சேக்கிழாராயனார்,
அமர்நீதிராயனார் புராணத்தில்,

“முட்டிலன்பர் தமன்பிடுத்தட்டுக்குமுதல்பர்
மட்டுகின்றதட்டருளொடுந்தாழ்வு மவ்வழக்கார்
பட்டொடுந்துகிலநேககோடி களிப்பத்தார்
தட்டுமேற்பு - ததாழ்த்ததுகோவணத்தட்டு”

எனக் கருவிய நுனிநார். அன்புக்கியல்பு மேன்மேலாதலும், அந்நாடு
கியல்பு தாழ்த்து பகிதது முடைமையால் இவ்வனங் கூறினாரென்க.
இன்னுஞ் “சத்திசிபாச கருதாயர்” என்பதிலே, சத்திசிபாதம் என்ப
கருகுச் சத்தி - அருள். பாதம் - பதிதல். சி - உபசருக்கம் என்பத
குண மறிக.

உலகி லான்மாக்களெய்கின்ற சித்திய நாயத்திக் கருவியங்கட்
குப் பயனுதனிக் கதியநுநாயகம் தீர்த்தி தலை தீர்த்தமாயுந் குருவா
யுஞ் சங்கமமாய் மெழுந்த நுனிந் தப்பதனா லெய்கிடங்குளிலே அன்பு

செய்யவேண்டும். “ அரிஸ்துரித்தனைமித்திககாபியமாம்வினைக்குக் -
கரிசறுமூர்த்திதலநீர்த்தமாயமர்காரணனை” என ரூர்பஞ்சாக்கரதேசி
கமூர்த்தியந்தாதியிலும். இன்னுஞ் சிவஞானசித்தியாரில்,

“திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுழைவ னங்கே
யுருக்கோலி மந்திரத்தா லெனவியு மவர்க்கு
முளனென்கு மிலனிங்கு முளனென் பார்க்கும்
விருப்ப மவடிவாகி யிர்தனத்தி னெரிபோன்
மந்திரத்தின் வந்துசென்று மிருஞ்சுமரிக் கெங்கு
முருக்காண லொண்ணுத பான்முலைப்பால் விம்மி
யொழுருவது போல்வெளிப்பட்ட ருளுவனன் பார்க்கே”

எனக் கூறுதல்காண்க.

சிவனெனவேகண்டவர்-பருத்துணர்தலின்றிச் சிவலிங்க முதலிய திரு
மேனியே சிவ மெனக்கண்டு வழிபடுஞ் சபையாளர்; இவர்க்கு ஆண்டு
வெளிப்படாதுதின் றருள்செய்வான் என்க. உருக்கோலிமந்திரத்தா
லெனவியுமவர்-அருவப்பொருளாகிய சிவன் ஈசானாதி மந்திரங்க
ளாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கொண்டானெனக் கருதி மந்திர
ரிபாசத்தால்வழிபடுஞ் சரியையாளர்; உளனென்குமிலனிங்குமுள
னென்பார்-யோகி-ஞான்றமென்கு மில்லமாகவாழுகின்ற சிவன் இந்
திருமேனியிலு ளிருந்த பூராகொண்டருள்வானெனக் கருதிச் சாத்
திய மந்திரங்களால் வழிபடுமீயோகிகள்; என்க. கடைந்தவழி விறகிற்
றோன்றமெரியுந், கறந்தவழித்தோன்றும் பாலும் போல அவ்வம்
மந்திரங்களால் அவசவாற் கிரும்பியவடிவாய் அத்திருமேனியி லப்போ
தப்போது தோன்றலின் றருள்செய்வ னென்க. இதனை,

“கிறகற்றியினன்பாவிற்றடுவெய்போன்
மறையவின றுளன்மாமணிச்சோதியா
னுறவுகோனட்டுணர்வுகயிற்றினன்
முறுகவாங்கிக்கடையமுன்னிற்குமே”

எனத் தேவாரத்திலும் கூறியிருத்தல் காண்க. அன்பர்க்கு-அவர்
போ லேகதேசமாயந் குறித்தலென்றி அன்புமாதந்தையா னுண்வெழி

படு ஞானிகட்கு என்க. மிதுஞ்சாரிக் கெங்கு முருக்காணவொண் னுதபாண்டிழைப்பால்விம்பி யெழுதுவதபோல் வெளிப்பட்டருளு வன்-கண்ணறநீங்கி புனிற்றானின் முகம்போலக் கருணையிதுதிபால் அவ்வன்பே தானாய் எப்போதுப ஆண்டு வெளிப்பட்டுநின் றருள்செய் வன்; ஆதலா லஃகநின்ற வழிபடுக; என்ப தெச்சம். இதனாற் சிவவிவ்வுமுதலிப தி ருமேனிகளெல்லாஞ் சரியையமுதலிய நான்குவகை யாளாக்கும் வழிபடுமிடமாயிற் றென்க.

இனி உண்டுத்திவாமுயியல்பிற் கையுழைப்போர்க்கு எவ் வா றண்டசெய்யமுடியுமென்றால், “ கள்ளக்காதலனிடத்தன்பு கலந்து வைத்தொழுகு, முள்ளக்காரிகை ” என யொழுகியிருந்த வா த லு ருடிகள்போல அவ்வுழைப்போர் அநத்தி லென்று மறவாதிருத்தல் வேண்டுமென்க.

இவ்வன்பை இரு வகையாகக் காஞ்சிப்புராணத்தில்,

“தத்தலென்பு ரைவேலைஞ்சாநிடற்றடக்கியதபிரான் பத்திமார்க்கமிரண்டுஉறதுபற்றறுசதுயரந்தனர் புத்திநல்குவதொன்றிரண்டறுபூரணப்பொருளோடுலா முத்திநல்குவதொன்றிரண்டனுண் முன்னியம்பியபத்திதான்”

(புத்தி-போகம்.)

“சார்புபற்றியுதிக்குமற்றையதொன்றுசத்திபதித்தமெய்ச் சார்பினெய்துமிரண்டுமுத்திதழைக்குமாயினும்வெவ்வனைச் சார்பினோப்பெறுசார்புபற்றியபத்திதானிடையினுமச் சார்பிலாதெழுமுண்மையன்புதணப்புறுதெவர்கட்குமே”

(சத்திபதிதல்-அருள்பதிதல்.)

“செய்த செய்வன வாய தீவினை யாவு மிச்சிவ பத்தர்பா லெய்தி டாகப் பத்தி லைக்கம லத்தி னென்றறி மின்களோ வைது காமம் விழைந்த பத்தியு லல்ல றத்துறை யார்பெறி னாத ராதிது பத்தி பேத முணர்ந்து ளோர்நகில் கிற்பதே” எனக் கூறியிருக்கின்றார்.

இவ்வுண்மையன்பையுடைபராய்ச் சிவகதியடைந்த நாயன்மா னனில் றுளர்; அவருள்ளே கண்ணப்பராயனாகையும் வாதலுரடி

கூடியும்பற்றி யிங்கே பேசத்தொடங்கினேன்; இவ்வாதவூரடிகள் என்
பினைக்கூறுங்கால், இவர் திருவாசகப்பாடலையோதினார் கருங்கன்
மனமுடையேரனும் அம்மன முடைந்தருசி யன்பராதவார்; இவ்
வாறு நால்வர்க்கான்மணிமாலையில்,

“விளங்கிழைபகிர்ந்தமெய்யுடைமுக்கட்
காரணனுரையெனும்மரணமொழியோ
வாதிசீர்பரவும்வாதவூரண்ணன்
மலர்வாய்ப்பிறந்தவாசகத்தேனோ
யாதோகிறந்ததென்குவீராயின்
வேதமோதின்விழிநீர்பெருவகி
நெஞ்சநெக்குருகிநிற்பவர்க்காண்கிலந்
திருவாசகமிங்கொருகாலோநிற்
கருங்கன்மனமுங்கரைந்துகக்கண்
கொடுமனற்கேணியிற்சுரந்துநீர்பாய
மெய்ம்மயிரொடிப்பகிதிர்நிதிர்ப்பெய்கி
யன்பராதவரன்றி
மன்பதைபுலகின்மற்றைபரிலரே”

என்னு மகவலிற் கூறியிருக்கின்றார். இவரன்பிற்சிறந்தபாடலைக் கேட்
டுவக்கும்பொருட்டுச்சிவபிரானும் மிகவரியபணிகளைச் செய்திருக்கின்
றார்; ஏனைய வடியாரெல்லா மன்பி லரியபணிகளைச்செய்து சிவபிரா
னருளை யடைந்திருக்கின்றார்கள்; இக்கருத்தமைய அந் நால்வர்க்கான்
மணிமாலையில்,

“கடனிறவண்ணன்கண்ணொன்றிடந்து
மறைச்சிலம்பரற்றுமலரடிக்கணியப்
பரிதிகொடுத்தசுருதிநாயகற்கு
முடிவிளக்கெரித்துங்கடிமலர்க்கைகாதச்
சரிசுழற்கருங்கட்டுணைவியையளித்து
மருமகணமும்பூங்கருமயிருதவியு
நென்முனைவாரியின்னமுதருத்தியுங்
கோவணநேர்தனைநிறுத்துக்கொடுத்து
மகப்படுமணிமீனாரற்கெனவிடுத்தும்

பூட்டியரிவாளுட்டியரிந்துத்
 தலையுடைமொலிஞ்சுஞ்சிலையிடைமோசியு
 மொய்ம்மலர்க்கோதைகைம்மலர் துணித்துத்
 தந்தையைத்தடிந்துமைத்தனைக்கொன்றுங்
 குற்றஞ்செய்தகற்றங்களைந்தும்
 பூக்கொளுமாபுழக்கினையறிந்து
 மிளமுலைமாதர்வளமைதாற்றும்
 பண்டைநாளொருசில்தொண்டராயினர்
 செங்கண்மாறடக்கையிற்சங்ககாண
 முட்டாட்டாமரைமுறுக்கனிழ்மலர்மீமல்
 வலாபுரிசிடக்குப்பாதவூரன்ப
 பாடுபவனிசெடுபொருட்டு
 மதுரைமாதகிற்குதிரைமாதியும்
 சின்புகழ்முடியிசைமண்பொறைசுமந்து
 நிற்தெழின்மேனியின்மாற்றடிபட்டு
 நின்னைதொண்டனென்னக்கொண்டன
 னிருக்குமடுக்கலரக்கனெடுப்ப
 முன்பொரவரைபொருமொய்யபின்
 மலைமகடழுவமனமசிழ்வோனே”

எனக் கூறியிருக்கின்றார். இவரது அரியபெரியவன்பிற் சிறிதுவேண்டு
 மென்று இவரை வேண்டுகின்றதாக, அந்நூலில்,

“வேண்டுநின்னடி யார்மெய்யன்பெனக்கு
 மருள்செய்சிவனெயலத்தேனத்தோ
 முறைபயமுறையோயிறையோனையென்
 றழுதுசிப்பொனம்பலக்கூத்த
 னருளாற்பெற்றவன்பினிலொருசிறி
 தடியனெற்குமருளவ்வேண்டு
 சீயேகோடனின்னருட்பெருக்கிற்
 கேற்றதன்றினவேறுகத்தேறியைப்
 பரிமாமிகைவரப்பண்ணியசித்தக

திருந்தியவேதசிரப்பொருண்முழுதும்
பெருந்துறையிடத்துப்பெருஞ்சீர்க்
குருந்துறுநீழலிற்கொள்ளைகொள்வோயே”

எனக் கூறியிருக்கின்றார். திருள்ளையாடலில்,

“எழுதருமறைகடேறாவிடறவனையெல்லிற்கங்குற்
பொழுதுகாலத்தென்றும்பூசனைண்டாதுரெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத்துஞற்புண்ணிருண்முழ்கி
யழுதடியடைந்தவன்பனடியவர்க்கன்புசெய்வாம்”

எனவே கூறினார். இவர் பாண்டியனுக்கு மந்திரியாயிருக்கும் காலத்
தில், “பத்திசெய்தரனருட்பெறும்பத்தருக்கன்றி, முத்தியெய்தரிது”
என்றுட்கொண்டு, அத்தந்திரிய ஞானசாரியனெப்பொழுது வருவான்
என்று நீர்விடாயுற்றவன் நீரைத்தெவதபோலத் தேடியிருந்தார்;
பின்னர் அரசன்பொருட்டுப் பரிவாங்கச்சென்றவர் பெருந்துறை
யடைந்து சிவபிரான் குருவடிவாங்கி குருந்தடியிலேழுந்தருளியிருக்
கக்கண்டு தெரிசித் துபதேசம்பெற்று,

“பார்த்த பார்வையா லிரும்புண்ட நீரெனப் பருகுந்
தீர்த்தன் றன்னையுங் குருமொழி செய்துந் தம்மைப்
போர்த்த பாசமுந் தம்மையு மறந்துமெய்ப் போத
முர்த்தி யாயொன்று மறிந்திலர் வாதவூர் முனிவர்”

என்றபடியிருந்து பின்பு குதிரைவரவில்லையெனக் கண்டித்த சுற்
றத்தார் முதலானவரை நோக்கி,

“சுற்றமுத்தொடர்புநீத்தேந்துன்பமுமின்புமற்றேம்
வெற்றுடன் மாவந்தீர்த்தெய்வறுக்கைமேல்வெறுக்கவைத்தேஞ்
செற்றமுஞ்செருக்குந்காய்தேநீநீனையிரண்டுநீர்தேந்
கற்றைவாரசடையான்கோலாட்டியாட்கொண்டவன்றே”

“தந்தைதாய்குரவனாசான் பங்கானிதாசைபெண்டிர்
மையந்தர்பல்லுயிருஞ்சுற்றபாசிலாய்செனப்ப
ரந்தமில்பிறவியே முடுபுகையென்பதேதார்த்தே
மெந்தையார்கருணைகாட்டியெம்மையாட்கொண்டவன்றே”

“ஊரெல்லாமட்டசோறுநம்பதேயுவரிசூழ்ந்த
பாரெலம்பாயமுன்னற்கோவணப்பரிக்குமாடை
சீரெலாஞ்சிறந்தசாநாசெய்வீறணிபூண்கண்டி
நீரெலாபாபிந்தசீவணிசிறுத்தனா - கொண்டவன்றே”

எனவுங் கூறினார். பின்பு தம்மைத் தண்டஞ்செய்த அரசனடிபணிந்து
பொதுத்தருள வண்டினப்போது,

“உம்மையா னந்தத் நீரா லுலகியல் வேத நீதி
மெய்யையா லிரண்டு கற்றுய்த் தெளிந்தது தெளிந்த நீரான்
மெய்யமையாந் சித்த சுத்தி விளைந்தது விளைந்த நீராற்
மெய்யம்மையா னலரி னீர்திப் பாரந்தது சிவன்பாற் பத்தி”

“வந்தளிப் பத்தியாலே மாயையின் வ்ருத்தி யான
பந்தமாம் டாஞ்ச வாழ்க்கை விளைவினுட் பட்ட துன்பம்
வெந்தது சருணை யாக் மெய்யுணர் விற்பந் தன்னைத்
தந்தது பாதஞ் சூட்டித் தன்மய மாக்கிற் றன்றே”

எனவுங் கூறினார். இவர் இவ்வாய் பத்திசெய்து குருவருள்பெற்று
முத்திரையடைந்தவராதலாலே, கண்ணப்பநாயனார் காளத்திநாத
ரைக் கண்டவுடன் பூர்வவாசனைத்தொடர்பு மேலெழ,

“நிங்கள் சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காணு முன்ன
மங்கணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு கோக்க மெய்தத்
தங்கிய பவததின் முன்னிச் சார்புவிட் டகல நீங்கிப்
பொக்கிய வொளியி னீழற் பொருவிலன் புருவ மாணர்”

“மாகமர்திருக்காளத்தியையேயூகொழந்தாயுள்ள
விவகாயசுரைச்சுன் டொழந்தபெருவகையன்பின்
விவகாயசுன் டொல்லமிக்சதோர்விமைவினோடு
மாகமரையே டிச்சென்றுதழுவினார்மோந்துகின்றார்”

என்று விரிவாகப் பாடிநின்றி வன்புலமுலாப்பின்று பின்,

“காங்குரு தவங்கள் செய்து முனிவரு மமரர் தாழுங்
காங்குரு தவங்கள் செய்து காளத்திப் பரியார் தம்பை
காங்குரு தவங்கள் செய்து வான்வினிற் கண்டு கொண்டே
காங்குரு தவங்கள் செய்து சீரெரு காங்கி கின்றார்”

என்றபடியு நின்று ஆறுநாட் பூசைசெய்யச் சிவபிரான் அவரது வாய்நீரைத் திருமஞ்சனமாகவும், அவர்தலையிற்சூடிய பூக்களைத்திருப் பள்ளித்தாமமாகவும், அவர் மென்று நுசிபார்த்துவைத்து நிவேதித்த வூனைத் திருவமுதாகவுங்கொண்டு திருவுளமகிழ்ந்து இவரது அன் பினைச் சிவசோசரியார்க்கு வெளிப்படுத்தக் கண்ணிடந்து தங்கண்ணி லப்புடாறுசெய்தருளிக் கதிகொடுத்தமையறிந்து இவ்வாறன்பு தாம் புரியவில்லையென்பது விளங்கவும், சிவபிரான் பெருங்கருணைத்திறம் விளங்கவும்,

“கண்ணப்பனொப்பதோரன்பின்மைகண்டி”

“என்னப்பனென்னொப்பிலென்றையுமாட்கொண்டருளி”

என வெடுத்துரைத்தார்.

இவர் இங்ஙனமெடுத்துரைத்தாரெனில், அக் கண்ணப்பநாயனா ரன்பின்மைமையை நா னெவ்வாற்றித்துரைப்பேன். இவர்களும் ஏனைய நாயன்மார்களுமன்றிக் குரங்கு பாம்பு யானை சிலந்தி ஏறும்பு முதலிய அஃறிணைகளுக்கு சிவபிரானை யன்பினால் வழிபட்டுக் கதி யடைந்தசரித்திரமுங் கேட்டிருக்கின்றோம்; ஆதலால், தன்னையன்பி னால் வழிபட்டுய்யுமாறு இம்மானிடவடிவத்தைக் கொடுத்தருளிய சிவபிரானை அன்பினு லியன்றவாறு வழிபாடுசெய்வது நம்முடைய கடமையென்று அறிவுடைபோர் கொள்ளவேண்டும். இங்ஙனமே தேவாரத்தில்,

“வாழ்த்தவாயுநினைச்சுமடநெஞ்சந்

தாழ்த்தச்சென்னியுந்தந்ததலைவனைச்

சூழ்த்தபாமலரிடேகதுதியாதே

விழ்த்தவாவனையேனெடுங்காலமே”

என்று கூறியருளினார். இன்னும் விரிக்கிற பெருகுமாதலிற் சங்கிரக மாகத் தெரிந்தவரை கூறியதைப் பெரியோ ரங்குகரிக்கவேண்டு மென்றேன்.

இங்ஙனம்,

திருவாவடுதிறையாநினைத்துவானும்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநாற்பரிசோதசுருமான;

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

மதிப்புரை.

I. ஹரிணி:—இது, வடமொழியில் காரிதாசமகாகவியாற் செய்யப்பட்ட இரகுவம்மிசத்துவரும் அனுன்கதையை ஆதாரமாகக்கொண்டு திரிசிரபுரம் ஸ்ரீமத்-அ. கு. மதனகோபாலதீக்ஷிதரவர்களால் இயற்றப்பட்ட ஒரு தமிழ்நாடகம். இதில் இடைபட்டையே பாத்திரங்களின் தகுதிக்கேற்பப் பாட்டுக்களும், இறுதியில் பாட்டுக்களுக்கு விசேடவுரையும், அரும்பதவிளக்கமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதன் விலை ரூபா ஒன்று. வேண்டினோர் ஆக்கியோர்க்கேழுதிப் பெறலாம்.

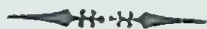
II. தமிழியமானி:—இப்பெயர்கொண்ட மாதாந்தப்பத்திரிகையின் முதற்பகுதி நமது பார்வைக்கு வந்தது. இது, அம்பாசமுத்திரத்திலிருந்து ஸ்ரீமத். வாசுதேவராவ்கேய்க்வாட் அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு வெளிவருவது. இதன் முதற்பகுதியில், க ட லு ள் , கல்வி, தமிழ்ச்சிறப்பு, சிவஞானயோகிகள் சரித்திரம், காலபேதங்களின் உண்மை முதலிய பதினாறுவிஷயங்கள் தக்கவர்களால் நன்னடையில் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நெறிய எழுத்தில் திருத்தமுற அச்சிடப்பட்டுள்ளது. வாரிது ரௌத்ரிநா னதயித் தோடங்கி நடைபெறுவது. இதன் வருடச்சந்தா ரூபா இரண்டு. தனிப்பிரதி ரூபா 0—4—0. வேண்டினோர் மானேஜர், தமிழியமானி, அம்பாசமுத்திரம் S. I. R. என்பவரிடாகத்து எழுதிப்பெறலாம்.

III. இந்திய விவசாயம்:—இது சென்னை அமைக்காததெரு இந்திய விவசாயசிலயத்திலிருந்து வட்டந்த நவம்பர்மாதமுதல் மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை. பயிர்நெய்வகை, பிருத்தியி இலக்கணம், தாவரசாத்திரம், மிருகப்பிரபாலனம், பயிர்களுக்குக் கெடுதியுண்டாக்கும் புழு, பூச்சி, கொம்பு, இவைகளைப்பற்றித் தடுக்கு

முறை, ரசாயனசாஸ்திரம், தேனீ, பட்டுப்பூச்சி, பறவை இவைகளை வளர்த்தல், கூட்டுறவுமுறை முதலியவற்றைத் தக்க அறிவாளர் எழுதும் உரைநடைகளாலும் சென்னை விளம்பரசபைப்பார் வெளியிடும் அறிக்கைகளாலும் கிருஷிகர்களுக்குப் போதிப்பதே இதன் நோக்கமென்று தெரிகிறது. இதன் முதன்மலரில் இரண்டாம்இதழ் நமது பார்வைக்குக் கிடைத்தது. அதில் நெற்பயிர், கால்நடையின்கதி, பூமியிற் பொன் உளது என்ற விஷயங்கள் தக்கவர்களால் ஆராய்ச்சியுடன் எழுதி வெளியிடப்பட்டிருப்பதுடன், சென்னை விளம்பரசபைப்பார் வெளியிட்ட தமிழ் ஜில்லாக்களில் உபயோகப்படக்கூடிய பசுந்தழை எருப்பயிர்கள், கிணறு வெட்டுவதற்கும் இதர விஷயங்களுக்கும் இராசாங்கத்தார் குடிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவிசேய்தல் என்ற விஷயங்கள் அதுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டும் உள்ளன. இது, கிருஷிகர்கள் வழங்கும் பழமொழிகளைக்காட்டி அவர்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய பல விஷயங்களைத் தெரிய விளக்குவதால் அவர்களுக்கு மிகவும் பயன்படத்தக்கதாயிருக்கிறது. இதன் வருடச்சந்தா தபாற்கூலியுள்பட சாதாரணப் பதிப்புக்கு ரூ 1—4—0. உயர்தரப் பதிப்புக்கு ரூ 3—4—0, வேண்டுவோர் “மானேஜர், இந்தியவிவசாயம் ஆபீஸ், 82 அரமனைக் காரத்தேரு, சென்னை” என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.

வாழ்க்கைப்பாட்டு.

ஆருயிர் வாழ்நா ளாம்வெறுங் கனவென
 னிடர்ப் படுஉச் செய்யுனி னெடுத்தனரை யற்க
 மற்றியா தென்னின் மடிவாந் துயிலும்
 புறம்பரி தோற்றம் பொருளியல் பன்றே.
 மக்கள் வேண்டுவது வாணு ஞண்மை
 போமிட முயிர்க்குப் புறங்கா டன்று.
 “நீயே யிறுதியி னிலம்புக்கு மண்ணாய்ப்
 போகுதி” யென்று புகறருந் சொற்றோடர்
 உடலக் கன்றி யுயிர்க்கா ருங்கொல்?

இன்பமுந் துன்பமு மெம்மனோர்க் கிறை
 னமைத்த முடிவுமோ ராறுமன் நம்மா:
 மத்தியா தெனினே வாழ்தரு நாண்மன்
 னொன்றின்மற் றொன்றுயர் வுறவொழு கற்கே.
 காலங் கழிவே கற்பண சனாயில்,
 வன்மைபுந் துணிபம் வல்லாங்குப் பெறினு
 மிடுகாட் டகம்பக லெப்துவோந் காணி
 னெம்மனஞ் சாப்பறை பெருகறத் துடிக்கும்.
 உலகெனும் பேர்க்காத் துறுகிலை கல்லா
 ராவொப் பாது வாழ்க்கை தானே
 சிவத்துவரை மான சின்றுற்று மறவனி
 ன துந்தணம் பெறுதி; யதாபுன்று வருநா
 னன்றே யாபினு கம்பா தொழிதி:
 கழிந்த வானே கழிந்தநாள் கழிக.
 உன்ற முயாத்திக்கு முயர்கிலை பிறைக்கு
 மேற்றயா றொரு நனை யின்றுபுதுந் தியற்றுக.
 பேரினோர் நடாத்திய பெப்புறாஉம் வாழ்க்கை
 யன்னோர்க்கு கண்ணிலை யாதலொடு நமர்க்கும்
 காலமா மணன்மிசைக் காற்சுவ டிருத்திரம்
 வாழ்வுமற் றதற்குநல் வழிசெயும்; அம்முறை
 யமைத்த கூடுமற் றநிதுயர் பெருகுபுன்
 வாழ்வாம் வனத்திடை வழிதெரி யாது
 மணநனி நோந்து வநுத்தியழி பேதை
 மாக்க டமக்கு மனவாழ் யுற்றிம்.
 ஆதலி னெழுஉயி னமர்ந்த வர்கிலையின்
 யாதியாது வரினு மிளைப்புற தாற்றமின்.
 முயர்க்கியோ டடக்க முப்புன்றிப் போற்றமின்.
 உயர்ச்சிதர வானு ளுவப்புயர் விரோன.

ஆர். ஆர். குணபத்தம் பி. ஏ.

வக்கிரன்றானேசெவ்வாயாகும்	டு
வகுப்பென்பதுவேகட்டழகாகும்	சு
வங்குழென்பது காற்றெனலாகும்	எ
வருடல்தானே தடவலாகும்	அ
வசையென்பதுவேகுற்றமாகும்	சு
வசையந்தானேமானேற்றின்பெயர்	க0
வஞ்சினமேகுளறவெனப்படுமே	கக
வட்புலியென்பது சிங்கமாகும்	கஉ
வணரென்பதுவேவளைவெனலாகும்	கங
வண்டானந்தான்குருகினமாகும்	கச
வத்தமென்பதுசோறெனலாகும்	கடு
வந்தனைதானேதொழுதலாகும்	கசு
வம்பலென்பது திசையெனலாகும்	கஎ
வயவரிதானேபுலியெனலாகும்	கஅ
வலியானையொருகுருவியாகும்	ககூ
வயினதேயனேகருடனாகும்	உ0
வயிரென்பதுவேகருங்கொம்பாகும்	உக
வயிரியரென்பது கூத்தராகும்	உஉ
வரிக்கடைதானேவண்டெனலாகும்	உகூ
வரியாடலென்றலெழுதலாகும்	உச
வருதிநியென்பதுபடையெனலாகும்	உடு
வலித்தல்தானேநினைத்தலாகும்	உசு
வயிரோசனனேமாவலியாகும்	உஎ
வல்லிசைதானேபாம்பெனலாகும்	உஅ
வல்லமென்பதுவேயில்லாளாகும்	உகூ
வல்லுநரென்பதுவல்லாராகும்	ங0
வல்லார்தானேமாட்டாதாராம்	ஙக

வழிஞ்சிதானையிளமையாகும்
 வழிநாளென்பதுபிற்பிறைநாளாம்
 வழியடைக்கல்லெழுறம்புறுத்தலாகும்
 வழிபயத்தலென்பதுமறுப்பறுத்தலாகும்
 வடமுகிலென்பதுபாண்டியனாகும்
 வழிதுணையென்பதுவழுதலையாகும்
 வமைச்சென்பதுவேயிளமையாகும்
 வழையென்பதுவெகாபுன்னையாகும்
 வழாதென்றலேபேசாதெனலாம்
 வளாகமென்பதுவையிடமெனப்படுமே
 வளவனென்பதுசோழனாகும்
 வள்ளுத்தானேவாளுறையாகும்
 வளையந்தானேவட்டமாகும்
 வளையகமென்பதுசங்கெனலாகும்
 வற்காலிதானேவெள்ளடாகும்
 வற்கலைபென்பதுமாவிரியாகும்
 வள்ளியோரேவரையாதுகொடுப்போர்
 வள்ளியர்நானேபுகழ்வோராகும்
 வனப்பென்பதுவேயழகெனப்படுமே
 வள்ளியமென்பதுமாக்கலப்போர்
 வன்சிறைதானேமதிலெனப்படுமே

வம்முதலொருபேர்முற்றும்.

வம்முதலிருபேர்

வஞ்சமெப்பொய்வாளெனவிருபேர்
 வண்கையேசந்தனமுஞ்சாந்தும்
 வட்டனைதானேயறுத்தலுமொத்தலும்
 வண்டலெனியாரட்டும்வண்டலும்

நூ

நூ

நூ

நூ

நூ

நூ

நூ

நூ

சூ

சூ

சூ

சூ

சூ

சூ

சூ

சூ

சூ

சூ

நூ

நூ

நூ

நூ

நூ

நூ

நூ

வழுதலேதானேபுனத்திடுபொய்க்கழு	௫௭
வழுதுணையெனவேவழுங்குமிருபெயர்	௫௮
வம்பலரேபுதியோரயலோராம்	௫௯
வலவன்றானேவெற்றியாளனுந்	௬௦
தேரிற்பாகனுஞ்செப்புமிருபேர்	௬௧
வல்சியேகூழுணவோடிருபெயர்	௬௨
வல்லியமேபுலிகொடியெனவிருபேர்	௬௩
வழித்தோன்றலென்பதுமகனுமகளும்	௬௪
வழிபாடென்பதுபூசனையுடனே	௬௫
வழிபாடெனவேமதிக்குமிருபேர்	௬௬
வள்ளந்தானையளவையும்வட்டிலும்	௬௭
வயிறேகயிறும்வயிறுமிருபேர்	௬௮
வல்லிகைதானேகாதிலணியும்	௬௯
யாழுமெனவேயறையுமிருபேர்	௭௦
வள்ளியந்தானேயுதிடுங்குழலு	௭௧
மிளகுமெனவேவிரிக்குமிருபேர்	௭௨
வயலேவெளியும்பழனமுமிருபேர்	௭௩
வட்கலேநாண்கேடெனவிருபேர்	௭௪
வருடமேமழையாண்டெனவிருபேர்	௭௫
வலவைதானேவஞ்சப்பெண்ணும்	௭௬
வல்லோனெனவுமருவுமிருபேர்	௭௭
வடுகென்பதுவேமருதயாழ்த்திறனு	௭௮
மிந்தளமெனவுமிசைக்குமிருபேர்	௭௯
வருணமேரீர்குலமிருபேராம்	௮௦
வறிதேயருகலுஞ்சிறிதுமிருபெயர்	௮௧
வரிதல்தானையெழுதலும்வரிதலும்	௮௨
வள்ளைதானையோர்பாட்டுடனே	௮௩
வள்ளையுமெனவேமருவுமிருபேர்	௮௪
வம்முதலிருபேர்முற்றும்.	

வம்முதன்முப்பெயர்

வசாதலென்பது கொள்ளுநர்க்கு
 மெழுதலுமெனவேயிசைக்குமுப்பெயர்
 வசமையெமாட்சிமையுக்கொழுப்பு
 முபசாரமுமெனவோதுமுப்பெயரே
 வல்லியென்பது வலியுங்காநிம்
 வினாவுமெனவெய்யெழுமுப்பெயர்
 வட்டமென்பது வேயாது காணியும்
 வட்டமுமெனவேமதிக்குமுப்பெயர்
 வழங்கலே புலாவுதலுஞ்சொல்லும்
 கொடைபுமெனவேகறுமுப்பெயர்
 வர்ச்சினாயெதுதலணிபுஞ்சுணங்கும்
 புணமெனவேபுகலுமுப்பெயர்
 வர்ச்சிமென்பது வயிரமுஞ்சுஞ்சிமுஞ்
 சதுரங்கவரியுஞ்சாற்றமுப்பெயர்
 வயவனெவல்லாது வயவியனுங்
 காதுவெனவுங்கருதுமுப்பெயர்
 வயந்தனெயோர்வானங்காமன்
 நென்றலுனெனசெப்புமுப்பெயர்
 வலப்புரியென்பது கந்தியாவட்டமும்
 வலப்புரியுடனுஞ்சங்குமுப்பெயர்
 வயாவென்பது வேகாதற்பெருங்கழங்
 கருப்பமுநாயுங்காட்டுமுப்பெயர்
 வயின்னென்பது வேயிடமுமணியும்
 வயிற்றெனவேமதிக்குமுப்பெயர்
 வாய்பென்பது வேவட்டியுமணியும்
 வாய்புமெனவேமருவுமுப்பெயர்
 வட்டமென்பது வேயத்தவாளமும்
 வட்டமுநீதாலும்வழங்குமுப்பெயர்

என

ஏஅ

எக

அ0

அக

அஉ

அங

அச

அரு

அசு

அள

அஅ

அக

க0

வடவையென்பதுகோளிகைக்குதிரையும்

பிடியானையுங்கடையனலுமுப்பேர்

கக

வழியென்பதுவேயிடமுநடவையும்

பின்னுமெனவேபேசுமுப்பேர்

கஉ

வடிவமென்பதுமேனியுநிறமு

மெய்ச்சொல்லெனவும்கிரிக்குமுப்பெயரே

ககஉ

வம்முதன்முப்பேர்முற்றும்.

வம்முதனாற்பெயர்.

வடுவேசெம்பும்வண்டுந்தமும்புங்

கூர்மையுமெனவேகூறுநாற்பேர்

ககச

வட்டியென்பதுபுட்டிலும்வழியுங்

கூடையும்வட்டிலுங்கூறுநாற்பேர்

ககடு

வதுவையேகல்பாணமுநாற்றமும்

புணர்வும்வாசுமும்போற்றுநாற்பெயரே

ககசு

வம்பேபுதுமையுங்கச்சும்மணமு

நிலையின்மையுமெனநிகழ்த்துநாற்பெயரே

ககஎ

வல்லியேயாய்ப்பாடியும்வள்ளியும்

வரைவும்கிகளமுமருவுநாற்பேர்

ககஅ

வல்லேகுதும்வலியும்விரைவுங்

கச்சுமெனவேகருதுநாற்பெயரே

ககக

வள்ளியேகைவளையுங்கூத்தும்

வல்லியும்புனையிழைபுடனுநாற்பேர்

ககஓ

வளமென்பதுவெண்டமும்வனப்பும்

பலவகையும்வளப்பாடுநாற்பேர்

ககஔ

வக்கிரமென்பதுமடங்கலுங்கொடுமையும்

போக்கும்வட்டமும்புகலுநாற்பேர்

ககஐ

வன்னியேயோர்மாமுங்குளியும்

பிரமசாரியுந்தீயுநாற்பெயர்

ககஊ

வகவேதவரும்பொன்னுந்தியுள்
சோதனமெனவுங்குறுத்திப்

க0௪

வம்முதனாற்பேர்முற்றும்.

வம்முதலைம்பெயர்

வனாயேயட்டிவனாயுமுங்கிலுள்
கையினில்வனாயும்நீர்க்கனாயுமைம்பேர்

க0௫

வங்கமென்பதுவேவமுதலையிம்
வெள்ளினாவாய்குத்தெனவைந்தே

க0௬

வண்ணந்தானையொப்பனைசெயலு
மழகுஞ்சுத்தழங்கியிசினுசையும்
பண்புமெனவேபகருமைம்பேர்

க0௭

வண்டேசங்குங்குற்றழம்வளையும்
வண்ணிம்வாளியுமைம்போரும்

க0௮

வஞ்சியேமெஞ்செலவுமோர்^௪பாவும்
வல்லியும்பெண்ணுங்கருஞ்ருமைம்பேர்

க0௯

வலமேயிடமுள்வெற்றியுங்கனமும்
வலமுடையுருவுமைம்பெயர்

க10

வண்மையென்பதுவாய்மையுங்கொடையும்
வலியுட்புகழும்வனானுமைம்பேர்

க11

வம்முதலைம்பேர்முற்றும்.

வம்முதலையெயர்

வயமேயாடுங்குதினாயிரிநய்யுள்
வலியுட்புட்பொதுநுமறுபெயர்

க12

வயிரமேமணிவச்சிங்குர்குமை
செற்றஞ்சேகுவன்மையறுபெயர்

க13

வம்முதலையெயர்முற்றும்.

வம்முதலையெயர்

வட்டமேயூர்கொளுநம்பரிசையும்
வலையழந்துகலிச்சாபுந்தாழ்வு

வாய்ப்பணியெனவுங்குறுத்தெய்திப்பேர்

க14

^௪ மாறும் என்பது பிம்.

வள்ளென்பதுவேகாதுங்கூர்மையும்.

வலியும்வாளும்வாருஞ்செறிவும்

வளமுமெனவேவழங்குமேழ்பேர்

ககரு

வசியென்பதுவேபோழ்ந்துவெப்பிடுதலும்

கூர்மையும்வசியமும்வாளுந்திரட்சியும்

வருட்டலுங்குற்றமுமேழ்பெயாரும்

ககக

வம்முதலேழ்பேர்முற்றும்.

வம்முதலெண்பெயர்

வனமேரீருஞ்சோலையுமீழ்புந்

துழாயுநாடுங்காடும்வனப்பும்

புற்றுமெனவேபுகலுமெண்பேர்

ககக

வம்முதலெண்பேர்முற்றும்.

வம்முதற்பத்துப்பெயர்

வரியேசுணங்குமெழுத்துமொழுக்கும்

பாட்டுளமுமிறையுநெல்லும்

வடிவுந்தியங்கடலுமீரம்பெயர்

ககஅ

வம்முதற்பத்துப்பேர்முற்றும்.

வம்முதற்பலபெயர்ச்சுத்திரமுற்றும்.

ஆகச்சுத்திரம்—ககஅ.

வாமுதற்பலபெயர்ச்சுத்திரம்

வாமுதலொருபெயர்

வாசவனென்பதுதேவேந்திரன்பெயர்

க

வாணிகர்தானேசெட்டிகளாகும்

க

வாடாவள்ளியென்பதுசித்திரம்

க

வாயிலோரேதமிழ்க்குத்தாடிகள்

க

வாய்மையென்பதுமெய்ம்மையாகும்

க

வாய்த்தருனெபெறுதலாகும்

க

வார்ப்பென்பதுவெவ்வையெனலாகும்

க

வாகந்தான்சடலெனப்படுமே	அ
வாப்புதலென்பதுநற்கோலாகும்	க
வார்தமுனையொழுகலாகும்	க0
வார்த்தைத்தொழிலோடுவேனாவர்	கக
வாலதிதானேவாதுபுப்பாகும்	கஉ
வாலிதென்பதுவலியெனலாகும்	க௩
வாலுவர்தானேமடையாகும்	க௪
வாலுகமென்பதுவெண்மணலாகும்	கடு
வானவரம்பினசேனாகும்	கக௬
வாலுங்கியென்பதுகக்கரியாகும்	க௭
வானேறேயிடியேறெனப்படும்	கஅ
வாலமைபென்பதுகுதலாகும்	கக௯

வாமுதலொருபேர்முற்றும்.

வாமுதலிருபெயர்

வாலுவர்தானேயானப்பாகர்	
பரிமாவடிப்போரெனலிருபெயர்	உ0
வானவனென்பதுபிரமனுஞ்சேனும்	உ௧
வாடையென்பதுவடகற்றுடனே	
விதியுமெனவேலிளங்குமிருபெயர்	உ௨
வாகுணமேகடல்மேற்கெனலிருபேர்	உ௩
வாழியெயிலைச்சொல்வாழ்கெனலாகும்	உ௪
வாமனமென்பதுநிச்சுபத்தொன்றுங்	
குறளுமெனவுங்குறுமிருபேர்	உ௫
வாகையழகுந்தோளுமிருபேர்	உ௬

வாமுதலிருபேர்முற்றும்.

வாமுதன்முப்பெயர்

வாகந்தானேயெழத்தலுங்கொள்ளும்	
வாலித்தலுமெனவேவழங்குமுற்பேர்	உ௭

வாணியேயோர்கூத்தும்வாக்கு
நாமகளைனவுநாட்டுமுப்பேர்

உஅ

வானமேபாகாயமுமழையு
முலர்ந்தமரமுமெனுமுப்பேரே

உக

வாதந்தானேதருக்கமுங்காற்றும்
வாதமுமெனவேமருவுமுப்பேர்

ங0

வாணியேமேற்கட்டியுஞ்சேனையுந்
துகிற்கொடியெனவுஞ்சொல்லுமுப்பேர்

ஙக

வாய்தருனேபசையுதுணுக்கமும்
வாய்தலுமெனவேவழங்குமுப்பேர்

ஙஉ

வாணியேகணையுஞ்சோனைவாளியுஞ்
சுற்றோட்டமுமெனச்சொல்லுமுப்பேர்

ஙங

வாவலென்பதுநசையுங்கடத்தலுந்
துருஞ்சிலுமெனவேவெசொல்லுமுப்பேர்

ஙச

வாழுதன்முப்பேர்முற்றும்.

வாழுதனற்பெயர்

வாமமேயிடப்பாலுந்தொடையுங்
குறளும்வனப்புங்குறுநாற்பேர்

ஙந

வாசமேயிருப்பிடமும்புடவையும்
புள்ளினிறகும்பூமணமுநாற்பேர்

ஙக

வாலேவெண்மையுமிகுதியுமிளமையும்
வாலுமெனவேமருவுநாற்பேர்

ஙள

வாயிலென்பதுபுலனுங்கடையுந்
துதுந்திறனுஞ்சொல்லுநாற்பேர்

ஙஅ

வாழுதனற்பேர்முற்றும்.

வாழுதலைம்பெயர்

வாரேடுநெமையுங்கச்சும்புயலு
நீருநேர்மையுமாகுமைம்பேர்

ஙக

வாளையொளியுங்கச்சுங்குறும்
வாளுநீருமருவுமைம்பேர்

ச0

வானேபெருமையுமழையும்புயலும்
விண்ணுமமுதமுமேவுமைம்பேர்

சக

வாழுதலைம்பேர்முற்றும்.

வாழுதலறுபெயர்

வாயேயிடமும்வாய்மையுங்குழலும்

வாக்கும்வாயும்வருவாயுமறுபேர்

வாரமேரீக்கையுமன்பு

மலைச்சாரலுஞ்செவ்வாரமங்கடலு

மேழ்கிழமையுமெனவிசைக்கும்றுபேர்

வாழுதலறுபேர்முற்றும்.

வாழுதலென்பெயர்

வாரவந்தானையானையுங்கடலுங்

கோழியுஞ்சங்குத்தடையுங்கவசமும்

பன்றியுமுன்மத்தமுமென்பெயரே

வாழுதலென்பேர்முற்றும்.

வாழுதற்பன்னிருபெயர்

வாகையென்பதுவேயறத்தின் றுறையு

மொருமாமுடனேமிருதிபெறுதலுங்

கைவலமுதலாங்கல்வியுமுண்மையு

மாள்வியைமுதலாஞ்செய்கையுநலமு

மொருவரினொருவரவென்றியுமொழுக்கமுந்

தவமுஞ்சால்புமுதலாம்பண்பு

மிகையுமெனவேபன்னிருபெயராம்

வாழுதற்பன்னிருபேர்முற்றும்.

வாழுதற்பதின்முப்பெயர்

வாரிதானேமடையுங்கதவும்

வெள்ளமுந்ருமதி லுங்கடலும்

பகுதியும்வாய்தலும்வழியு ளுமும்

வருவாயுடனேயிடமுத்தகதப்பும்

பதின்முப்பேரும்பகாப்படுமே

வாழுதற்பதின் முப்பேர்முற்றும்.

வாழுதற் பலபெயர்ச்சுத்திர முற்றும்.

ஆசுச்சுத்திரம்—ககச.

விம்முதற் பலபெயர்ச்சூத்திரம்.

விம்முதலொருபெயர்

விகலமென்பதுசுருங்கலாகும்	க
விகடந்தானேவேறுபாடாகும்	உ
விகங்கமேபுட்பொதுப்பேராகும்	ங
விசாகனென்பதுமுருகனாகும்	ச
விசிகந்தானேயம்பெனலாகும்	ரு
விசித்திரமென்பதுபேரழகாகும்	க்
விஞ்சையர்தானேவித்தியாதர்பெயர்	ள
விதலையென்பதுநடுக்கமாகும்	அ
விதாதாவென்பதுபிரமன்பெயராம்	ஈ
விதிர்ப்புத்தானேநடுக்கமாகும்	க0
விந்தையென்பதுதுர்க்கையாகும்	கக
விபவந்தானேசெல்வமாகும்	கஉ
விபஞ்சியென்பதுயாழெனப்படுமே	கங
விமலமேயழுக்கின்மையாகும்	கச
விப்பிரரென்பதுவேதியர்பேரே	கரு
விம்மிதமேயதிசயமெனப்படுமே	கக்
விய்யெனலேபுள்ளாமெனவிசைப்பர்	கள
விகலமேபாலிகையெனப்படுமே	கஅ
விலாளமென்பதுபூனையாகும்	கஈ
விரிஞ்சன்றானேபிரமனாகும்	உ0
விரிச்சியென்பதுநற்சொல்லாகும்	உக
விரிச்சிகைதானேயரைப்பட்டியாகும்	உஉ
விருச்சிகமென்பதுதேளெனலாகும்	உங
விருந்துதானேபுதுமையாகும்	உச
விலங்கரசென்பதுசிங்கமாகும்	உரு

வில்வந்தானே கூவிளமாகும்	உசு
விளிந்தாரென்பதுபிணமெனப்படுமே	உள
விளையுள்தானே கழனியெனலாம்	உஅ
விறலியென்பது பாணிச்சிம்பெயர்	உசு
விரதர்தானே மேலோராகும்	நூ
விழுக்குத்தானே நிணத்தின்பெயராம்	நக
விருப்பமென்பது வேயாசையாகும்	நஉ

விம்முதலொருபேர்முற்றம்.

விம்முதலிருபெயர்

விதமேபுட்பொதுவிதமெனவிருபெயர்	நந
விடலைதடலோன்றலைவனிருபெயர்	நச
விதககரேகண்ணாளுருமிடையரும்	நரு
விடபமென்பது மரக்கொம்புடனே	
பேறுமென்றேயிசைக்குமிருபெயர்	நக
விபுலந்தானே பெருமையும் விரிவும்	நள
வில்லைருழவென்பது வேந்தரும்	
வேடருமெனவே விதிக்குமிருபெயர்	உஅ
விறலேபெருமையும் வலியுமிருபெயர்	நக
விழவேபுற்சவமிது எனமிருபெயர்	சூ
விளவேசமரும் விளவுமிருபெயர்	சக
விம்மலேயேக்குதலுமொலித்தலும்	சஉ
விண்ணேமேசும் விசம்புமிருபெயர்	சந
விரணமென்பது விழலுர்விரணமும்	சச
வினழவேகாதலும்புணர்ச்சியுமிருபெயர்	சரு
விபுளமேபுலியுரகமிருபெயர்	சக
விலோதமேபெண்மயிரும்பதாகையும்	சள
விபங்கோளென்பது மேவதுங்கொளலும்	சஅ

விளக்குத்தானேவிளக்குநிலையு
மொளியுமெனவேயுரைக்குமிருபெயர்

சக

விம்முதலிருபேர்முற்றும்.

விம்முதன்முப்பெயர்

விலங்குதலேசெலவிடுதலுமெறிதலும்

விலங்குதலெனவுமேவுமுப்பெயரே

ரு0

விரைவேவேண்டலும்வெர்மையுட்விரைவுமாம்

ருக

விரோதமேயிருளும்வேறுபாடு

மயிருமெனவேமருவுமுப்பெயரே

ருஉ

விசாலந்தானேயிடமுங்கடம்பும்

வாழையுமெனவேவைக்குமுப்பெயரே

ருங

விடரென்பதுவேதூர்த்தரும்விப்புங்

காமுகரெனவுங்கருதுமுப்பெயரே

ருச

விதப்பேமிகுதியும்திவினுறுப்புங்

கம்பிதமெனவுங்காட்டுமுப்பெயரே

ருரு

விதவையேகைம்மணியுஞ்சோறுந்

திருவிவியெனவுஞ்செப்புமுப்பெயரே

ருக

வியமென்பதுவேமழுவும்விலுங்

கொள்வனவெனவுங்கூறுமுப்பெயரே

ருள

விழுமமென்பதுசிறப்புஞ்சீர்மையு

மிடும்பையுமெனவேயிசைக்குமுப்பெயரே

ருஅ

விடிவென்பதுவேயச்சுமும்வெளியு

நறும்புகையெனவுநாட்டுமுப்பெயரே

ருக

விளரென்பதுவேயிளமையும்வெறுப்புங்

கொப்புமெனவேகூறுமுப்பெயரே

க0

விநாயகனென்பதுகணபதியருகன்

புத்தனெனவும்போற்றுமுப்பெயரே

கக

விலங்குமிருகமுங்காலிடுதனையுங்

குறுக்குமெனவேகூறுமுப்பெயரே

கஉ

கிடையேயேறமெதிர்மொழிகொடுத்தலு
மேகுதலுமெனவிசைக்குமுப்பெயரே

௧௩

கிருத்தினானே கிரியவுரைத்தலு
முரிச்சொல்லுரிப்பொருளெனவுமுன்றே

௧௪

கிம்முதன்முப்பேர்முற்றும்.

கிம்முதனாற்பெயர்

கிசைபஞ்சருக்கரைவெற்றியக்காரம்
வெங்கஜிர்மண்டி லம்பினம்புராற்பெயரே

௧௫

கிரையேமணமுஞ்சாந்துத்தபமும்
கித்துமெனவேகிரிக்குராற்பெயரே

௧௬

கில்லேபொளியுமுலநாளும்
கில்லுமுளியுபேவுராற்பெயரே

௧௭

கியலேபெருமையுங்ஈழமுங்காடு
மரவட்டெனவுமருவுராற்பெயரே

௧௮

கிசம்பேழுகி லுங் ழறக்கமுழ்கிண்ணுங்
கருபமுமெனவேகருதுராற்பெயரே

௧௯

கிளரியேயினமையும்வேட்கைமிகுதியும்
யாழிலோர்நரம்பும்பா முராற்பெயரே

௨௦

கிம்முதனாற்பேர்முற்றும்.

கிம்முதலைப்பெயர்

கிடங்கமென்புறகொடுக்கையுமுகடு
மாண்மையுமுழஞ்கொடியுமைம்பேரே

௨௧

கிண்டிமாயனும்வெற்புமுங்கி லுங்
காற்றுமேகமுங்கருதுமைம்பெயரே

௨௨

கிதியேயபனுத்தனமும்கிளியு
மியல்புமுமுமெனுமைம்பெயரே

௨௩

கிறப்பேபொருதலும்வெருவனுப்பெற்றியும்
பெருக்கமுஞ்செறிவுப்பேசுமைம்பேரே

௨௪

விபூதிதானேநீறுங்கொடுமையுந்

தசையுங்குற்றமுஞ்செல்வமுமைப்பெயர்

௪௫

விம்முதலைம்பேர்முற்றும்.

விம்முதற் பலபெயர்ச்சுத்திர முற்றும்.

ஆகச்சுத்திரம்—௨௩௬.

வீழுதற்பலபெயர்ச்சுத்திரம்

வீழுதலொருபெயர்

விதலென்பதுகெடுதலாகும்

விரட்டானமேகடத்தெனலாகும்

விரரென்பதுசூரராகும்

விமமென்பதுவேபயங்கரமாகும்

வீழுதலொருபேர்முற்றும்.

வீழுதலிருபெயர்

விசுதல்தானேவிசுதலுடனும்

விடுதலுமெனவேமேவுமிருபெயர்

விங்கலென்பதுவளர்தலுயர்விங்கலும்

விதியென்பதுசெவ்வேபோகலும்

தெருவுமென்றேசெப்புமிருபெயர்

வீழுதலிருபேர்முற்றும்.

வீழுதன்முப்பெயர்

வீரையென்பதுகடலுந்துயரு

மொருமரமெனவுமுரைக்குமுப்பெயரே

வீழுதன்முப்பேர்முற்றும்.

வீழுதனாற்பெயர்

வியென்பதுவேகீக்கமுஞ்சாவும்

பூப்புள்ளெனவும்போற்றுநாற்பெயரே

விசலென்பதுவேயெறிதலுயீவும்

பாத்தலுமிகுதலும்பரவுநாற்பெயரே

வீழுதனாற்பேர்முற்றும்.

வீழுதற் பலபெயர்ச்சுத்திர முற்றும்.

ஆகச்சுத்திரம்—௨௪௬.

வெம்முதற்பலபெயர்ச்சுத்திரம்.

வெம்முதலொருபெயர்

வெஃகாமையென்பதுவேண்டாமையாகும்	க
வெங்கோல்தானேகொடுங்கோலாகும்	உ
வெண்களம்ரென்பதுவேளாளராகும்	ங
வெண்டேர்தானேபேய்த்தேராகும்	ச
வென்பலியென்பதுசாம்பலாகும்	டு
வெண்கூதானமேகீர்த்தானியாகும்	சு
வெதிரந்தானேயிலந்தையாகும்	ள
வெரிநென்பதுவேழுதுகெனலாகும்	அ
வெருவந்தமென்பதுபயமெனலாகும்	கூ
வெளிற்றுமாமேழுருக்கெனப்படுமே	க0
வெறிப்புத்தானேசெறிவெனப்படுமே	கக
வெற்றமென்பதுவிரமமாகும்	கஉ
வென்னென்றுரைப்பதுழுதுகெனலாகும்	கங
வெப்பமென்பதுவேனிலாகும்	கச

வெம்முதலொருபேர்முற்றம்.

வெம்முதலிருபெயர்

வெள்ளிலேவிளாப்பாடைநீருபெயர்	கரு
வெண்டலமேருள்வெண்கலம்பிறுபெயர்	கசு
வெகுளியேயடங்காமையுந்தோயுபெயர்	கௌ
வெண்மையென்பதுவேயநிலாமையுள்	
வெள்ளையுமொலேயோயம்பிறுபெயர்	கஅ
வெய்யோனேவிரும்பிறுமுமிரசியுள்	ககூ
வெதிரேவேயுஞ்செறிநிறுபெயர்	உ0

வெம்முதலிருபேர்முற்றம்.

வெம்முதன்முப்பெயர்

வெம்மையேயுட்டிணமும்விருப்பமுங் கடுமையுமெனவேகருதுமுப்பெயர்	உக
வெளிலேயணி லுமிய னேத்தறியுந் தயிராக டைதறியுமுப்பெயர்சாற்றும்	உஉ
வென்றியென்பது செல்வமுந் தூர்க்கையுந் வெற்றியுமெனவேளிரிக்குமுப்பெயரே	உ௩
வெள்ளமேயோரெண் ணுமிகுநியுங் கடலுமெனவேகருதுமுப்பெயரே	உ௪

வெம்முதன்முப்பேர்முற்றும்.

வெம்முதனாற்பெயர்

வெறுக்கையேவிழுப்பாருளுங்கனவும் பொன்னுஞ்செல்வமுந் பேற்றுநாற்பெயரே	உ௫
வெடியேபுகையுமணமுமச்சமும் வெள்ளிடைபெனவுமவிரிக்குநாற்பெயரே	உ௬

வெம்முதனாற்பேர்முற்றும்.

வெம்முதலறுபெயர்

வெள்ளையேவெளி றுமோர்பாவும்வெள்ளாடு மிராமனும்வெள்ளியுஞ்சங்குமறுபெயர்	உ௭
---	----

வெம்முதலறுபேர்முற்றும்.

வெம்முதலென்பெயர்

வெறியென்பதுவேயாடும்வட்டமும் பேயும்விரைவுநாற்றமுங்கலக்கமும் வெருவுத லுடன்வெறியாட லுமென்பெயர்	உ௮
---	----

வெம்முதலென்பேர்முற்றும்.

வெம்முதற் பலபெயர்ச்சூத்திர முற்றும்.

ஆகச்சூத்திரம்—உ௭௭.

வேழுதற்பலபெயர்ச்சூத்திரம்

வேழுதலொருபெயர்

வேடகமென்பதுகாதுக்கணியாம்	க
வேட்கோவர்தானேகுயவராகும்	உ
வேரலென்பதுமங்கலாகும்	௩
வேதாளந்தான்பேயெனலாகும்	௪

வேளிரென்பதுகுறுகிலென்னர்
வேணுகைதானேபுறிலெனப்படுமே
வேசாளியரேபுகழ்வேர்ப்பெயராம்
வேத்திரமென்பதுபிரம்பெனப்படுமே
வேதினந்தானையிர்வாளாகும்

வேழுதலொருபேர்முற்றும்.

வேழுதலிருபெயர்

வேசரியெனவேறுசுழுகையுங்
சுழுகையுமொன்னைவகாட்டுபுருபெயர்
வேதண்டொன்பதுவெள்ளியையும்
வெற்பெனவேளினங்குமிருபெயர்
வேதிகையென்பதுதிண்ணையும்பலகையும்
வேதமேயாழியமுடவேதமும்
வேட்டுவனெனமகராளும்குறையும்
வேய்தல்தானேமுடலுஞ்சுடலும்
வேளேமதனுமுருகனும்குபெயர்
வேலெனென்பதுவெறியாட்டாளனு
முருகனுமென்றேமொழியுமிருபெயர்
வல்லாவலமேகடலுப்பூயியும்
வேரேவேர்வுவேரும்குபெயர்
வேளிரெய்யிர்ச்சுடைவிசும்பிருபேர்

வேழுதலிருபேர்முற்றும்.

வேழுதன்முப்பெயர்

வேணுகைதானேபுறிலெனப்படுமே
வேணுகையேபேர்மாமும்புலியும்
பெண்ணுமென்றேபேற்றுமுப்பெயரே
வேகந்தானேயடர்பும்வேகமுங்
கேழுமெனவேகைக்குமுப்பெயரே
வேலியென்பதுமதிவெங்காவலு
முருமெனவேயுகைக்குமுப்பெயரே
வேளாண்மையேயும்காரமுமொய்ம்மையுங்
தொடையுமெனவேகறுமுப்பெயரே

ந
ச
எ
அ
க

க0

கக

கஉ

கங

கச

கரு

கக

கள

கஅ

கக

உ0

உக

உஉ

உங

உச

உரு

வேள்வியென்பதுவேள்விக்குண்டமுந்
தேவர்பூசையுங்கொடையுமுப்பெயரே

உக

வேமுதன்முப்பேர்முற்றும்.

வேமுதனாற்பெயர்

வேலென்பதகைவேலுமுங்கிலும்
வேலுமாயுதப்பொதுப்பெயரொருநாலே

உள

வேழமேகொறுக்கச்சியுமுங்கிலும்
யானையுங்கரும்புமிசைசுருநாற்பெயரே

உஅ

வேயென்பதுவேவினையுமுங்கிலு
மொற்றுந்துளையேய்கலுநாற்பெயரே

உக

வேலையேகடற்கரையுங்கடலுந்
தொழிலுமோர்காலமுஞ்சொல்லுநாற்பெயரே

ஈ0

வேமுதனாற்பேர்முற்றும்.

வேமுதலைப்பெயர்

வேந்தனையிந்திரனும்வியாழமு
மன்னனுமதியும்பாணுவுமைப்பெயர்

ஈக

வேமுதலைப்பேர்முற்றும்.

வேமுதற் பலபெயர்ச்சுத்திர முற்றும்.

ஆகச்சுத்திரம்—ஈ0அ.

வைம்முதற்பலபெயர்ச்சுத்திரம்

வைம்முதலொருபெயர்

வையகமென்பதுபூமியாகும்

க

வைப்புத்தானைகைகாட்டாகும்

உ

வைத்தியமென்பதுபரிகாரப்பெயர்

ஈ

வைகலந்தானேநாளெனப்படுமே

ச

வைம்முதலொருபேர்முற்றும்.

வைம்முதலிருபெயர்

வைகறையாமமும்விடியலுமிருபெயர்

ஈ

வைம்முதலிருபேர்முற்றும்.

வைம்முதனாற்பெயர்

வையென்பதுவைக்கோலுங்கூர்மையும்
புல்லும்வையும்போற்றுநாற்பெயரே

க ஈ

வைகலெவைகறையுநாளுங்
கழியுநாளுந்தங்க லுநாற்பெயர்

எ

வைம்முதனாற்பேர்முற்றும்.

வைம்முதலெண்பெயர்

வையமேமானேறுமுரோகணியும்

பூவியுஞ்சிவியையுஞ்சகடமுதேரு

முர்தியும்விளக்குமோதுமெண்பெயரே

அ

வைம்முதலெண்பேர்முற்றும்.

வைம்முதற் பலபெயர்ச்சூத்திர முற்றும்.

ஆகச்சூத்திரம்—௩௧௬.

வெளமுதலொருபெயர்

வெளவெண்பது:9டித்தலாகும்

க

வெளவாறுனையோர்ப்பறவைப்பெயர்

உ

வெளமுதலொருபேர்முற்றும்.

ஆகச்சூத்திரம்—௩௧௭.

மேழித்துவசன்விளங்கிப்புவியூர்

வாழ்நெரிதம்பாரேவணசித்த

னிதிவிறநாமகராதிசிகண்டினிற்

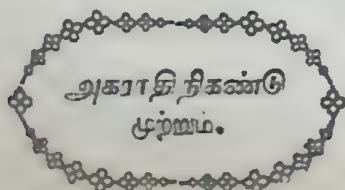
பத்தாம்வகராதிப்பெயர்த்தொகுதி

பேத்துசூத்திரமுற்றற்றெழுநான்கே

ப த த வ து

வகராதிப்பெயர்த்தொகுதிமுற்றும்.

ஆகத் தொகுதிபத்துக்குச் சூத்திரம்—௩௧௮.

ஸ்ரீ:

புலியூர்ச் சிதம்பரேவணசித்தர் இயற்றிய

அகராதிநிகண்டு.

இத

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச்

“செந்தமிழ்ப்” பத்திராதிபர்

திரு. நாராயணையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்றது.

செந்தமிழ்ப் பிரகாரம்—சு2.

மதுரைத்

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1921.

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

உலகவழக்கிலும் செய்யுள்வழக்கிலும் வழங்கப்பட்டுவரும் இயற் சொல்லும் திரிசொல்லுமாகிய சொற்றொகுதிகளுள் இன்னசொல் இன்ன பொருளைபுணர்த்துவதெனத் தெரித்துணர்த்தும் நூல்களையெல்லாம் “நிகண்டு” என்னும் பெயரால் வழங்குவார். ‘நிகண்டு’ என்பது வட மொழியுள் வேதாங்கம் ஆறனுள் ஒன்றாகவே வைதிகோத்தமரால் மதிக் கப் பட்டிருக்கிறது. தமிழிலும், உரிச்சொல், பிங்கலம், திவாகரம், சூடாமணி, ஆசிரியம், கயாகரம் என்னும் பலநிகண்டுகளுள்ளனவாகக் காணப்படுகின்றன. அவை பெரும்பான்மை ஒருபொருட் பலபெயர்களை யும், சிறுபான்மை ஒருசொற் பலபொருள்களையும் உணர்த்துவனவாம்.

அவற்றுள் இந்நூலுள் ஒருபொருட் பலபெயர்களைபுணர்த்தா தொழித்து, ஒவ்வொன் றொருபொருளும், பலபொருளுமுணர்த்துஞ் சொற்களையே அகராதியாகத் தொகுத்துச் சூத்திரப்பாவாற் பொரு ளுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்கட் பிறநிகண்டிலுள்ள சொற்களும் பொருளும் பெரும்பாகம் காணப்படினும், அவற்றிலில்லாத சங்கமருவிய சான்றோர் செய்யுட்களிலும், அவற்றின் உரைகளிலும், பிற்காலத் தமிழ் நூல்களிலும் வழங்கப்பட்ட செந்தமிழ்ச்சொற்களும் உலகவழக்கிலுள்ள வெளிப்படைச்சொற்களும், தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய தமிழ்திரி பிறமொழித்திரிசொற்களும், ஆங்காங்குச் செந்தமிழ்நாட்டுள் வழங்கும் திசைச்சொற்களும், மருவியும் திரிந்தும் வழங்கும் வடசொற்களும் பிற சொற்களும் இடையிடையே மலிந்துகிடக்கின்றன.

இந்நூலைப்பற்றி, சென்னை இராசாங்கப் புத்தகசாலைப்பிரதிகளைக் கண்ணுற்ற ஸ்ரீமத். M. ரங்காசாரியரொழுதிவைத்திருக்கும் * அபிப் பிராயமும், சுன்னாகம் வித்வான் ஸ்ரீமத்-அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய † அபிப்பிராயமும் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலில் ஒருபொருணுதலுமிடத்துக் கூறியசொற்களிற் சில பல பொருணுதலுமிடத்தும் படிக்கப்பட்டமையால் அவ்வொருபொருணுதலியசூத்திரங்க ளொழிக்கப்பட்டமையாலும், “பொடிகந்தானே நிகழ் காலப்பெயர்” என்பது போலும் பிழைப்பொருளுரைத்த சூத்திரங்கள் விலக்கப்பட்டமையாலும் பிரதிபேதங்களில் அதிகபாடங்கள் காணப் பட்டமையாலும் சூத்திரத்தொகை ஏற்றத் தாழ்வுடையவாயின.

“போகில்” எனச் சூடாமணிகண்டில் கெடில் முதலாக வழங்கப் பட்டசொல் இந்நூலுட் ‘போகில்’ எனக் குறின்முதலாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னோன்ன சிலவும், பிழையெனத் தெளியப்படாதனவும்

* “இந்தால் சிறத்தகிண்டெனான் ஒன்று. இதில் முதலெழுத்துக்கள்மட்டும் அகராதியாக அமைந்திருக்கின்றன. மற்றைய எழுத்துக்கள் அவ்வாறு அமையவில்லை. பிங்கலம், நிவாகரம் முதலிய நிகண்டுகளுக்குப் பிற்பட்டது. புலியூர்ச் சிறம்பாரேவணசித்தர் இயற்றியது. இஃது “ரேவணத்திரியார் சூத்திர” மெனவும் வழங்கும். இஃது இதுவரையில் அச்சிடப்பட்டதன்று” — (Page 4 of the Descriptive catalogue of the Tamil manuscripts in the Government oriental manuscripts Library, Madras.)

† “அகராதிநிகண்டும் அவசியம் வெளிப்படவேண்டியதே. படிப்போர் சொற்களின் பொருளையறிவதேயன்றிப் பழந்தமிழ்தூற் பரிபாலனமுமாகும். அதிலே “சேக்கரி” “சம்பில்” “செவகம்” முதலிய அருஞ்சொற்கள் வருகின்றன. சொற்களை அதிகச் திரிவாக்கிப்பாடிஞர்போலும். “விலாழி” என்பதன்றி “இலாழி” என்பது குதிரைவாய்கீர் என்கிறார். எங்கேயாவது பிரயோகமிருக்கலாம். வடமொழியிலே பலகறைக்குச் “கேனடி” என்று பெயர். இவர் “செடி” என்பர். வேறுதூல் கனிவங் “செடி” என்று வருகின்றது. அது “செடி” என வருதல் கன்று. ஆயினும்முன்னோர்வழக்கு இருக்கட்டும். இக் காலத்திலே இவைகளைப்படிப்பார் அரியர்” (சுடிதம்)

இருந்தபடியே பதிக்கப்பட்டன. சொற்களுக்குப் பொருளுரைக்கு முறையிலும் சிலபொருள் வேண்டாதனவும், சிலபொருள் விடப்பட்டனவும் உள.

இவற்றையெல்லாம் தமிழ்ப்புலமைமிக்கசான்றோர்கள் ஆராய்ந்து செப்பம்செய்து இன்னும் சேர்க்குமவற்றைச் சேர்த்து நூலைப்பூர்த்தி செய்துகொள்ளத் திருநாலாசிரியர் இடம்கொடுத்தாரென்றெண்ணும்படி இரண்டாமெழுத்துமுதலியவற்றையும் அகராதிமுறையாகச் சேரா திருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

இந்நூலினிடையிடையேயுள்ள தற்சிறப்புப்பாயிரவாக்கியங்களால் இந்நூலாசிரியருர் புலியூரென்றும், பெயர் சிதம்பரரேவணசித்தர் என்றும், இவர், திருப்பட்டிச்சாப்புராணம், திருவாலஞ்சுழிப்புராணம், திருமேற்றளிப்புராணம் முதலிய பிறநூல்களுமியற்றிய தமிழ்ப்புலமைசான்ற சைவவேளாளமரபினரென்றும், இற்றைக்கு முன்னூற்றிருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு இந்நூலை இயற்றினாரென்றும் வெளியாகின்றன.

இந்நூலின் முதலிலுள்ள “தேனறமகிழ்” என்ற பாசரம் ஆழ்வார் திருநகரி ஏட்டில்மட்டு மிருப்பதால் அது அவ்வேடெழுதிய வைணவராலெழுதிக்கொண்ட வழிபடுகடவுள்வாழ்த்தென்று தோன்றுகின்றது.

இந்நூலை அச்சிடத்தொடங்குங்கால் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாஸ்திரியுடையுபாத்தியாயர் நல்லசிவன்பிள்ளையும், பின்பு செந்தமிழுதவிப்பத்திராதிபர் இராமாநுஜையங்காரும் ஏடுபார்த்தெழுதி ஒப்புநோக்கி உதவிபுரிந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

திரு. நாராயணையங்கார்,

—

செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்.

தமிழ்ப் புத்தகங்கள்.

சீவகசிந்தாமணிவசனம்.—இஃது பெரும் பஞ்சகாவியங்களுள் முதலாவதான சீவகசிந்தாமணியின் முதலிரண்டு இலம்பகங்களின் செய்யுட்களைத் தழுவி இனிய செந்தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ரூ. 1—4—0

உதயணன்.—இது சிறு பஞ்சகாவியங்களிலொன்றாய்ச் செய்யுள் ரூபமாக இருந்த உதயணகுமாரகாவியத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டுள்ளது. 0—8—0

பூரிபாலன்.—இஃது பூரிபுராணத்தினின்றும் எடுத்தெழுதப்பட்ட ஓர் சிறந்த கதை. இதை வாசித்தால் பல அரிய நீதிகளையெல்லாம் நன்கறியலாம். 0—10—0

மேருமந்தரபுராணம் உரையுடன்.—இந்தால் இதுவரையில் அச்சில் வராதது. ஐயுமத தத்துவங்களைச் சகலரும் அறிந்துகொள்வதற்கு இதுவே இன்றியமையாத நூலென்பது உலகறிந்தவிஷயம்.

சு. முதற் சருக்கம். 0—6—0

இரண்டாவது சருக்கம். 0—5—0

மூன்றாவது சருக்கம். 0—8—0

ஜிநேந்திரஞானச் சிறுப்புதழ்.—ஸ்ரீ அருகபரமனைத் துதிக்கும் பாட்டுகள் நூறு கொண்டது. இதற்கு இராக தானங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 0—8—0

சூளாமணிகாவியம்.—இக்காவியம் சொற்பொலிவு பொருள்நயம் நடை யழகு கற்பனையலங்காரம் முதலியவற்றால் சிறந்துவிளங்கும் 2131 செய்யுட் களைக்கொண்டது. 2—8—0

சீவகசிந்தாமணி.—நச்சினூர்க்கினியருரை; பலவகை ஆராய்ச்சிக்குறிப் புக்களுடன். (இரண்டாம் பதிப்பு) 7—8—0

சிலப்பதிகாரம்.—அரும்பதவுரையும், அடியார்க்கு நல்லாருரை முதலியனவும். (இரண்டாம் பதிப்பு) 8—12—0

இலக்கணவிளக்கம் மூலமும் உரையும்.—திருவாரூர் வைத்தியநாத தேசிகர் இயற்றியது. ஸ்ரீமத். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களால் பதிப் பிக்கப்பெற்றது. 5—0—0

பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினூர்க்கினியருரை முதலியனவும்; பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன். (இரண்டாம் பதிப்பு.)

சரஸ்வதிவிலாஸு புஸ்தகசாலை,

21, பாரிஷ்-வேங்கடாஜலாய்யர் தெரு.

சென்னை. ஜி. டி.